శ్రీ

B

త్యాగరాయస్వామి కీర్తనలు

మద్రాసు

ఎమ్. ఆది అన్డ్ కంపెని

వారిచే

చంద్రాముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడినది

1916

[PRICE Rs. 1-8.

శ్రీ త్యాగరాయ స్వామి.

కీర్తనాద్యారంభపదముల అకారాది

శ్రీగురుభ్యోనమః

శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ త్యాగరాజస్వామి కీర్తనలు

మొదటి భాగము—విష్ణుకీర్తనలు

గణపతి స్తోత్రము

౧. బంగాళ రాగము—దేశాది తాళము

పల్లవి

గిరిరాజ సుతా తనయ సదయ ॥ గి ॥

అనుపల్లవి

సురనాథముఖార్చితపాదయుగ-పరిపాలయ మా మిభరాజముఖ॥గి॥

చరణము

గణనాథ పరాత్పర శంకరా-గమ వారినిధి రజనీకర-
ఫణిరాజకంకణ విఘ్ననివా-రణ శాంభవ శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ గి ॥

౨. శ్రీమణి—దేశాది

పల్లవి

ఏమందునే విచిత్రమును-ఇలలోన మనుజులాడే ॥ ఏ॥

అనుపల్లవి

నీమంత్ర మహిమ నెరుంగలేక-సామాన్యులై బల్కేవారు నీతో ॥ఏ॥

చరణము

తామసంబుచేత తత్వముబల్కుచు-కామదాసులై కరుణమాలి మదిని-
భూమిసంచరించి పొట్టనింపుచును-తామె పెద్దలట త్యాగరాజనుత॥ ఏ ॥

శ్రీగురుభ్యోనమః

శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ త్యాగరాజస్వామి కీర్తనలు

మొదటి భాగము—విష్ణుకీర్తనలు

గణపతి స్తోత్రము

౧. బంగాళ రాగము—దేశాది తాళము

పల్లవి

గిరిరాజ సుతా తనయ సదయ ॥ గి ॥

అనుపల్లవి

సురనాథముఖార్చితపాదయుగ-పరిపాలయ మా మిభరాజముఖ॥గి॥

చరణము

గణనాథ పరాత్పర శంకరా-గమ వారినిధి రజనీకర-
ఫణిరాజకంకణ విఘ్ననివా-రణ శాంభవ శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ గి ॥

౨. శ్రీమణి—దేశాది

పల్లవి

ఏమందునే విచిత్రమును-ఇలలోన మనుజులాడే॥ ఏ॥

అనుపల్లవి

నీమాత్ర మహిమ నెరుంగలేక-సామాన్యులై బల్కేవార్కు నీతో॥ఏ॥

చరణము

తామసంబుచేత తత్వముబల్కుచు-కామదాసులై కరుణమాలి ఘుదిని-
భూమిసంచరించి పొట్టనింపుచును-తామె పెద్దలట త్యాగరాజనుత॥ ఏ ॥

3. వనస్పతి—రూపక

పల్లవి

పరియాచకమా మాట-పదిగురిలో పొగడినది ॥ ప ॥

అనుపల్లవి

పెరపున నవమానంబున-వెసనంబున నే కోరి-
శరణాగతరక్షక నిను-సంతతమును శరణనగ ॥ ప ॥

చరణము

ఒకమునికై ద్రౌపది ద్వా-రకనిలయా శరణనగా-
ఒకమాటకు విభీషణుడు-ఓర్వలేక శరణనగా-
సకలేశ్వర ప్రహ్లాదుడు-జాలిచే శరణనగా హి-
తకరుడై బ్రోచితివే త్యాగరాజుని మాట ॥ ప ॥

౪. రసావళి—ఆది

పల్లవి

అపరాధమును నోర్వ సమయము-కృపజూడు ఘనమైన నా ॥ అ ॥

అనుపల్లవి

చపలచిత్తుడై మనసెరుగక నే-జాలి బెట్టుకొని మొరలనిడిన ॥ అ ॥

చరణము

సకల లోకుల ఫలము లెరిగి-సంరక్షించుచు నుండగ న-
న్నొకని బ్రోవ తెలియ కీర్తన శ-తక మొనర్చే త్యాగరాజనుత నా॥ అ॥

౫. మానవతి—దేశాది

పల్లవి

ఎవరితో నేదెల్పుదు రామ నాలోని జాలి నే ॥ ఎ ।

అనుపల్లవి

కవగొని సదా భజన సేయ కార్యములన్ని వేరాయ ॥ ఎ ।

చరణము

గణనాథు సేయ కోరగా కడువానరుడై తీరగ
గుణమయమాయాంబుదసమీర గోపాల త్యాగరాజనుత ॥ ఎ ।

౬. తోడి—చాపు

పల్లవి

ఎందు దాగినాడో-యీడకురా నెన్నడు దయ వచ్చునో ఓమనసా ॥

అనుపల్లవి

ఎందుకు చపలము విననే నా మనవిని-నుందటివలె భక్తులపోషించుట॥

చరణములు

అలనాడు కనకకశ్యపు నిండారు-చలముజేసి సుతుని సకల బా-
ధల బెట్టగ మదిని తాళక ని-శ్చలుడైన ప్రహ్లాదుకొరకు కంభము లో-
పలనుండుగ లేదా రీతిని నే ॥ డెం ॥

మును వారివాహవాహనతనయుడు మద-మునరవిజునిచాలగొట్టిటజూచి
మనసు తాళజాల లేక ప్రేమ-మున పాలనము సేయ తాళతరుపు మరు-
గున నిల్వగ లేదా రీతిని నే ॥ డెం ॥

తొలి జన్మములనాడు జేసిన-దుష్కర్మముల నణగను జేయ ఆరు శ
త్రులనుబట్టి పొడిసేయ అదియుగాక-ఇలను చంచల విరహిత నిజభక్త జ
నులను త్యాగరాజుని రక్షింప నే॥ డెం ॥

౭. తోడి—ఝంప

పల్లవి

దాచుకోవలెనా-దాశరథి నీదు దయ ॥ దా ॥

అనుపల్లవి

జూచువారలలోన-చులకనే నన్ను జూచి ॥ దా ॥

చరణములు

కనికరము కాంతపై కలిగి ముద్దిడువేళ-
జనకజ నామాట సమయమని పల్కితే ॥ దా ॥

కరగి పాదమున ప్రాల కని కరుణజేయువేళ
భరతుడెంతో నన్ను భక్తుడని పల్కితే ॥ దా ॥

నేమమున పరిచర్య నేర్పున పొగడువేళ
సౌమిత్రి త్యాగరాజుని మాట పల్కితే ॥ దా ॥

౮. మనోరంజని—ఆది

పల్లవి

అటుకారాదని బల్క నభిమానము లేకబోయనా ॥ అ ॥

అనుపల్లవి

ఎటులోర్తును నే దయజూడవయ్య-యే వేల్పు సేయు చలమో దెలిసి॥

చరణము

వేదశాస్త్రోపనిషద్వేద్యుడైన నిజదారిని బట్టి దాసుడైన-
నాదుపై నెపమెంచితే త్యాగరాజనుత ॥ అ ॥

౯. తోడి—ఆది

పల్లవి

చేసినదెల్ల మరచితివో-ఓ రామ రామ ॥ చే ॥

అనుపల్లవి

ఆశ కొన్నట్టి సన్నుతింపలయించుటకు మును ॥ చే ॥

చరణములు

ఆలు నీకైన భక్తురాలనుచు నాడు-పాలు మాలక రవి బాలుని చెలిమియు
భావ తప్పక నువిభీషణుని కోరకాడి-శేషుడగు తమ్ముని బోషించమని రాజు॥
రామా శ్రీత్యాగరాజ ప్రేమావతార సీతా-భామమాటలు దెల్ప భీమాం
జనేయ బ్రహ్మ ॥ చే ॥

౧౦. తోడి—ఆది

పల్లవి

కద్దన్న వారికి కద్దు కద్దని మొరలనిడు-పెద్దలు మాటల నేడబద్ధమా॥ క॥

అనుపల్లవి

అద్దంపు చెక్కిళ్ళచే-ముద్దుగారు మోము జూడ-
బుద్ధి కలిగినట్టి మా-వద్ద రావదేమిరా॥ క॥

చరణము

నిద్దుర నిరాకరించి-ముద్దుగా తంబుర బట్టి-శుద్ధమైన మనసుచే సుస్వరముతో
పద్దుతప్పక భజియించే భక్తపాలనము సేయు-తద్దయ శాలివి నీవు త్యాగ॥క॥

౧౧. తోడి—రూపక

పల్లవి

తప్పి బ్రతికి బోవ-తరమా రామ కలిలో ॥ త ॥

అనుపల్లవి

ముప్పున విషయ తటాక-మును ఁనుగక దృఢ మనసై ॥ త ॥

చరణములు

కంచు మొదలు లోహధన కనకములను జూచి విష-
మంచును మరి పొంచికనుచు మొంచి యంటని మనసై ॥ త ॥
నంగనాచుల మానవ యంగ వస్త్రముల బాగుఁగ-
మింగు రుచుల కని యంతరంగమునను యాశించక ॥ త ॥
జాజి మల్లె మందార సరోజములను మనసార-
రాజపథమిచే త్యాగరాజనుతుని పూజించక ॥ త ॥

౧౨. తోడి—రూపక

పల్లవి

బృందావనలోల గో-విందారవిందానన॥ బృం ॥

అనుపల్లవి

సుందరాంగ ధృతరథాంగ-సుజనారి తిమిరపతంగ॥ బృం ॥

చరణము

మామవ శ్రీరమణీమణి-మదనాశ్రితమిత్ర-
రామదాసదాస త్యాగ-రాజనుత చరిత్ర॥ బృం ॥

౧౩. తోడి—దేశాది

పల్లవి

కడ తేర రాదా మనసా॥ క ॥

అనుపల్లవి

ఎడలేక భజన జేసి నీ-యెడకల్గు నిజదబ్బరలను దెలిసి॥ క ॥

చరణము

ఖల చిత్త పాకిక మనే శృంఖలమందు తగలక నే ఉలూ-
ఖలబద్ధునికి నిజదాసుఁడై-వెలసిల్లు త్యాగరాజు మాటవిని॥ క ॥

౧౮. తోడి—ఆది

పల్లవి

కొలు వమరె గద - కోదండ పాణి ॥ కొ ॥

అనుపల్లవి

నలువకు పలుకుల చెలియకు రుక్మిణికి-లలితకు సీతకు లక్ష్మణుని కరుదైన॥

చరణములు

వేకువజామున వెలయుచు తంబూర-
చేకొని గుణములు చెలువొంద బాడుచు-
శ్రీకరుని కాశ్రిత చింతామణునికి-
ఆకలిదీర పాలారగింపను జేసే ॥ కొ ॥

వినవయ్య సుప్రాతః వేళ నా నాథునికి-
చనువున పన్నీట స్నానము గావించి-
ఘనునికి దివ్య భోజనమును బెట్టి క-
మ్మని విడె మొసంగుచు మరవక సేవించె ॥ కొ ॥

భాగవతుల గూడి బాగుగ ఘననయ-
రాగములచే దీపారాధన మొనరించి-
వేగమే శ్రీహరి విరులపై పవ్వళించ
జోగొట్టి త్యాగరాజు సుముఖుని లేపే ॥ కొ ॥

౧౯. తోడి—రూపక

పల్లవి

నినువినా సుఖముగాన-నీరజనయన ॥ ని ॥

అనుపల్లవి

మనసుకెంతో యానందమై మైపులకరించగ ॥ ని ॥

చరణములు

రూపము ప్రతాపము శర-చాపము సల్లాపము గల ॥ ని ॥
కరుణారస పరిపూర్ణ-వరదా మృదు వార్తలు గల ॥ ని ॥
రాగరసిక రాగరహిత-త్యాగరాజ భాగధేయ ॥ ని ॥

౧౬. తోడి—ఆది

పల్లవి

దాశరథే నీ ఋణము దీర్ప నా-తరమా పరమపావన నామ॥ దా॥

అనుపల్లవి

ఆశదీర దూర దేశములను ప్ర-కాశింప జేసిన రసిక శిరోమణి॥ దా॥

చరణము

భక్తిలేని కవిజాల వరేణ్యులు భావ మెరుగ లేరని కలిలోన జని-
భుక్తిముక్తి కల్గునని కీర్తనముల బోధించిన త్యాగరాజ కరార్చిత॥ దా॥

౧౭. తోడి—ఆది

పల్లవి

ఏమని మాటాడితివో రామ-ఎవరి మనసు ఏవిధమో దెలిసి॥ ఏ॥

అనుపల్లవి

మామ మరదు లనుజులు తల్లిదండ్రులు-భామలు పరిజనులు స్వవశమౌట

చరణము

రాజులు మునులు సురారులు వరది-గ్రాజులు మరి శూరులు శశిధర దిన-
రాజులు లోబడి నడువను త్యాగరాజ వినుత నయ భయముగ మ్రొక్కగ॥

౧౮. తోడి—త్రిపుట

పల్లవి

ఎందుకు దయరాదురా శ్రీరామచంద్ర నీ॥ కెం॥

అనుపల్లవి

సందడియని మరచితివో-యిందు లేవో నీ॥ కెం॥

చరణములు

తీరని భవనీరధి యూరడి సైరింప-నేరక భయమొందగా పంకజపత్ర-
నీరువిధ మల్లాడగా జూచిజూచి-నీరదాభ శరీర నిరుపమ శూర॥ కెం॥
సారెకు దుర్విషయ సాగర మనుభవించు-వారి చెలిమి సేయనేరక మేను-
శ్రీరామ సగమాయె నిట్టి నను జూచి-నీరజదళ నయన నిర్మలాపఘ్న నీ॥
జాగేల యిది సమయ మేగాదు జేసితే నే-నేగతి పలుకవయ్య శ్రీరామ నీ-
వేగాని దరిలేదయ్యా దీనశరణ్యా-త్యాగరాజ వినుత తారక చరిత నీ॥

౧౯. తోడి—ఆది

పల్లవి

నీదయ రావలెగాక-నే నెంతవాడను రామ ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

వేదశాస్త్ర పురాణములన్ని నీ-వే గతియనుచు మొరబెట్టగనుక ॥

చరణములు

సారసాదకాంతార చరవి-దార సుందరాకార సుగుణ సుకు-
మార మారమణ నీరజాప్తకుల-పారావార సుధారస పూర్ణ ॥ నీ ॥
శ్రీహరే వర విదేహజాధిప వి-వాహ దళితరిపు దేహ శేషసమ
బాహ సజ్జన సమూహ వైరిమద-దాహ మాని హృద్గేహ నాదుపై ॥
ఆదిదేవ దేవాది మృగ్య సన-కాది వినుత కమాది షడ్గుణ హ-
రాది మధ్య రహితాది త్యాగరా-జాది వందిత వివాది మదహరణ ॥ నీ ॥

౨౦. తోడి—రూపక

పల్లవి

ఆరగింపవే పా-లారగింపవే ॥ ఆ ॥

అనుపల్లవి

రఘువీర జనకజ కర పవిత్రితమౌ వెన్న పా ॥ లా ॥

చరణము

సరసైన దివ్యాన్నము షడ్రసయుత భక్షణములు-
దార సోదరాదులతో త్యాగరాజ వినుత పా ॥ లా ॥

౨౧. తోడి—ఆది

పల్లవి

కోటినదులు ధనుష్కోటిలో నుండగా-యేటికి తిరిగేవే ఓ మనసా ॥ కో ॥

అనుపల్లవి

సూటిగ శ్యామసుందరమూర్తిని-మాటిమాటికిజూచే మహారాజులకు ॥

చరణము

గంగ నూపురంబునను జనించను-రంగని కావేరి కని రాజిల్లను-
పొంగుచు శ్రీరఘునాథుని ప్రేమతో-పొగడే త్యాగరాజు మనవి వినవే ॥

౨౨. పున్నాగవరాళి—ఆది

పల్లవి

ఇది నీకు మేరగాదుర శ్రీరామ నా-మది తల్లడిల్లెనురా ॥ ఇ ॥

అనుపల్లవి

పదిలముగా గొల్చితే-భావము వేరే యున్నది ॥ ఇ ॥

చరణములు

గతి లేనివారిని కడతేర్చే దైవమని-పతితపావన నమ్మితి శ్రీరామ ని-
న్నతి వేగమున వేడితి సంతతము స-మ్మతిని నిన్నే కోరితి శ్రీరామ॥ ఇ॥
పరను దయాళువని పాలన సేతువని-సరగున దేవరాయ గొల్చిన నాపై-
కరుణలేదనికన్న రాయాజూచినీమనసు-కరుణలేచెందుకురాయా శ్రీరామ
అన్నిట నిండిన అద్భుతానందఘన-మన్నన సేయ రాదా శ్రీరామ నీ-
కెన్నరాని పుణ్యము రాదా శ్రీత్యాగరాజ-సన్నుత నీవాడను గాదా
శ్రీరామ-సీతారామ ॥ ఇ ॥

౨3. పున్నాగవరాళి—చాపు

పల్లవి

ఇంత భాగ్యమని నిర్ణయింప బ్రహ్మేంద్రాదుల తరమా ॥ ఇం ॥

అనుపల్లవి

మునిచింతనీయ శ్రీరాఘవనినుమదిచింతించుసుజనులపూజించినవారి॥

చరణములు

మతిహీనులైన నెమ్మతిలేనివారైన-అతిపాపకృతులైన యెన్నటికి స-
ద్గతిరాని వారైన శ్రీరామ-శ్రుతి పురాణనుత-
ప్రతిలేని నిను,సమ్మతి సేయు భక్తుల జతకూడిన వారి ॥ కిం ॥
సారెకు మాయ సంసారమందు చాల-దూరినవారైన కామాదులు-
పూరిత మతులైన సకల వేదసార నిన్ను మాన-
సార నమ్మిన సుధా పూర చిత్తుల సేవ కోరినవారి ॥ కిం ॥
ధర్మచేల నీదు మర్మము తెలియని-కర్మమార్గులైన త్యాగరాజ-
ధర్మరహితులైన లోకములు నిర్మించిన నీదు-
శర్మము స్మరియించు నిర్మల మతులకు శర్మమొంచినవారి ॥ కిం ॥

౨౮. దేశికతోడి—ఆది

పల్లవి

రూకలు పదివేలున్న చారడు-నూకలు గతిగాని ఓ మనసా॥ రూ ॥

అనుపల్లవి

కోకలు వెయ్యున్న గట్టు-కొనుట ఒకటిగాని ఓ మనసా ॥ రూ ॥

చరణము

ఊరేలిన తా పండుట మూడు మూర తావుగాని-
నూరు భక్షణము లబ్బిన యొంగోనోటి కంతగాని-
యేరు నిండుగ పాఱిన పాత్రకు తగురీతి నీరు వచ్చుగాని-
సారతముని హఱిని త్యాగరాజ సన్నుతుని మరవకే మనసా ॥ రూ ॥

౨౯. దేశికతోడి—రూపక

పల్లవి

రాజు వెడలె జూతాము-రారే కస్తూరి రంగ ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

తేజినెక్కి సమస్త రాజు లూడిగము సేయ-
తేజరిల్లు నవరత్నపు దివ్య భూషణము లిడి రంగ ॥ రా ॥

చరణము

కావేరీ తీరమునను పావనమగు రంగ పురిని-
శ్రీవెలయు చిత్రవీధిలో వేడ్కగ రాగా-
సేవను కని సురులు విరులచే ప్రేమను పూజించగ-
భావించు త్యాగరాజు పాడగ వైభోగ రంగ ॥ రా ॥

౩౦. దేశికతోడి—ఝంప

పల్లవి

నే పొగడకుంటే నీ కేమి కొదవో-
నీ మనసు దెలిసెగదరా ఓ రామ ॥ నే ॥

అనుపల్లవి

ప్రాపుగల శుక సనక ప్రహ్లాద నారద-
పరమేష్ఠి రుద్రాది భక్తు లర్చించిగా ॥ నే ॥

చ ర ణ ము

భుజియింప బెట్ట సతి బుధులు సామాజికులు-
భజియింపసోదరులు పవనసూను-
డజ బిడౌజాది సుర లాప్తులై నారు నీ-
రజనయన శ్రీత్యాగరాజనుత బాలుడగు ॥ నే ॥

౨౭. అసావేరి—ఆది

ప ల్ల వి

లేక నా నిన్ను జుట్టుకొన్నారు-ఏకహృదయులై నిత్యానందము ॥ లే ॥

అ ను ప ల్ల వి

శ్రీకర కరుణా సాగర నిరుపమ-చిన్మయాశ్రిత చింతామణి సిరియెడ॥ లే॥

చ ర ణ ము లు

సౌందర్యములో సుఖము సీతమ్మకు-
సౌమిత్రికి కనుల జాడల సుఖము ॥ లే ॥
సుందర ముఖమున సుఖము భరతునికి-
సుజ్ఞాన రూపమందు సుఖము రిపుఘ్ననికి ॥ లే ॥
చరణ యుగములలో సుఖము పవనజునికి-
వరగుణ త్యాగరాజ వరదానందము ॥ లే ॥

౨౮. అసావేరి—చాపు

ప ల్ల వి

సమయము దెలిసి పుణ్యము లార్జించని ధనికుడుండేమి పో య్యేమి॥ స॥

అ ను ప ల్ల వి

క్రమమైన మనవిని వినవే ఓ మనసా ॥ స ॥

చ ర ణ ము లు

సారమౌ కవితల విని వెర్రివాడు సంతోష పడియేమి పడకేమి-
చేరదేసి గుడ్డికన్నులు బాగుగ తెరిచితేమి తెరవకుంటే నేమి ॥ స ॥
తురకవీధిలో విప్రునికి పానకపూజ నెరయ జేసి చేయకుంటె నేమి-
ధరలోన ధరకోట్లకు యజమానుడు దయ్యమైతేనేమి లోభైతేనేమి॥ స ॥
పదము త్యాగరాజనుతునిపై కానిది పాడియేమి యేడిచితేనేమి-
మెదలని రామభక్తియు లేని నరజన్మ మెత్తితేమి మృగమైతేనేమి ॥ స ॥

౨౯. అసావేరి—ఆది

ప ల్ల వి

మాపాల వెలసిక మము బ్రోవగ రాదా శ్రీరామచంద్ర ॥ మా ॥

అ ను ప ల్ల వి

నీపాదముల భక్తినిండారగా యిచ్చి-
కాపాడ శక్తి నీకరముల నుండగ ॥ మా ॥

చ ర ణ ము లు

పాప సంహార నా పరితాపములను దునుమ యేపాటిరా కరు-
ణాపయోనిధివైన శ్రీపతే పిధృత చాపబాణ యీ-
పాపజాతినరు లాపదలను నే నేపని జూతును-
ఆపద్బాంధవ కాపాడ నీ కీపరా కేల ॥ మా ॥
దీనరక్షక భక్తాధీన సాకేత నగరీశ నామది పద-
లీన సుజన మానాభిమాన పాలన సమాన రహిత రో-
సాన నీదు దాసానుదాసుడను దాన వాంతక ము-
దాన నారద సుగానలోల ధరిగాన సంతతము ॥ మా ॥
నాగాధిప వినుత-సాగారి సుఖ నిను వి-నాగారాతి తిరుగ-
సాగరారి హృ-త్సాగ రాబ్జ-భవ సాగరాంతక సు-
రాఘ హర సుకన-కాగ ధీరసుర-నాగగమన శర-
ణాగతాప్త శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ మా ॥

౩౦. అసావేరి—ఆది

ప ల్ల వి

ఏపనికో జన్మించితినని నే-నే యెంచవలదు శ్రీరామ నే॥ నే ॥

అ ను ప ల్ల వి

శ్రీపతి శ్రీరామచంద్ర నీ చిత్తానికి తెలియదాయెనె నే ॥ నే ॥

చ ర ణ ము

వాల్మీకాది మునులు నరులు-వర్ణించిరి నా యాశదీరునా-
మేల్మియెనుండును సద్భక్తులు మెచ్చుదురే త్యాగరాజనుత నే ॥ నే ॥

౩౧. అసావేరి—రూపక

పల్లవి

జనకజాసమేత దుర్జనాగ పురుహూత ॥ జ ॥

అనుపల్లవి

సనకాది సుముని గీత-సజ్జనగణ పారిజాత ॥ జ ॥

చరణములు

దేవదేవ సకల జీవనభువనేశా-
భావజరిపు భావ సదన భవ్యగుణమణికోశా ॥ జ ॥
జలజాప్తకులాంభోనిధి జలజహారపరేశా-
జలజారుణాచరణాసుర జలదాశుగ శ్రీశా ॥ జ ॥
శ్యామసుందరాంగ రంగశయనవిగతమాయ-
తామసజనీహృదదూరత్యాగరాజగేయ ॥ జ ॥

౩౨. ఘంటా—రూపక

పల్లవి

గారవింప రాదా గరుడగమన రామ నను ॥ గా ॥

అనుపల్లవి

శ్రీరమామనోహరా శ్రితహృదయవిహారా-
చేరరావదేరా శ్రీరఘువరధీరా ॥ గా ॥

చరణములు

పేరుకైన లేదా రామ పిలచితే రారాదా సరి-
వారలాడ లేదా విని వరద కరుణ రాదా-
మారు బల్క వాదా ము-మ్మారు నమ్మ లేదా ॥ గా ॥
తనయుడాడు మాట తల్లితండ్రుల కది యాట గాదా-
నిను పాడిన పాట విని నీ ముద్దు నోట యే-
మనవలదే యిచ్చోట మాధవ యిక తెరచాటా ॥ గా ॥
రూక లొసగి కొన్న సతి రూపము లెన్నున్న-
శ్రీకర గుణమున్న చెలి చెలిమి వీడరన్న ప-
రాకు నీకు మిన్న త్యాగరాజ వినుత బిన్న ॥ గా ॥

33. ఘంటా—త్రిపుట-

పల్లవి

ఇన్నాళ్ళు నన్నేలి-యెందు కీగేలీ॥ ఇ ॥

అనుపల్లవి

పన్నగ నాపాలి భాగ్యమా-వనమాలి॥ ఇ ॥

చరణములు

బాలుడైన నా పరితాపముల జూచి-తాళు తాళుమని ధైర్యము బలికీ-
జాలి దీర్చక వేడ్క-సల్పుచు మరి నీ-కీలాగు బుద్ధ్యనక కీగంట జూమటకా॥
ఎందుబోయిన వెంట నేగివత్తుననుచు-ముందుబల్కి-యు నే డెందుబోతివో-
అందగాడ సత్యసంధుడవైతే-అందరిలో నన్నాదరించుకొమ్మి॥ ఇ ॥
ఒకరూపమునజూచి-యొకరూపమున బ్రోచి-
యొకరూపమున నేచుచుంటివిగాని-
సుఖదాయక సత్త సుంతైన లేదా అకళంక శ్రీత్యాగరాజార్చితచరణ॥ ఇ॥

3౪. ఆహిరి—త్రిపుట

పల్లవి

ఎటుల కాపాడుదువో శ్రీరామ న ॥ న్ను ॥

అనుపల్లవి

ఓరఘువీర మటుమాయ సం-సారమందు తగిలిన న ॥ న్ను ॥

చరణములు

అనుదినమును దార తనయ వర్గాదుల పాలనము జేయుకొరకు-
ధనములు కలిగిన మనుజుల పొగడి యార్జించిన పైకముల జూచి-
తనకు సరిలేదని బిగువున తిరిగిన న ॥ న్ను ॥
కాయజజనక నా ప్రాయము లెల్లను మాయా పూరితములైన-
దాయాదులచేత సాయపర్యంతము కాయ క్లేశము జెంద-
నాయనుగాని మానిధేయ నిన్ను తెలియలేని న ॥ న్ను ॥
సతమని బాంధవుల జతను నమ్మి మదికి హితవులేక ఓ ప-
తితపావన సంతతము త్యాగరాజనుత సురనికర పూ-
జిత నిన్నె శరణు జొచ్చితిగాని రామ న ॥ న్ను ॥

౩౫. ఘంటా—ఆది

పల్లవి

ఇంకా యోచనైతే నే నేమి చేయుదురా ॥ ఇం ॥

అనుపల్లవి

పంకజాక్ష నీవంటి-పరమ దయానిధికి ॥ ఇం ॥

చరణములు

తీరరాని పోరాయ-సారెకు మేను సగమాయ ॥ ఇం ॥
నేరమేమి తెలియదాయె యీ-యారడి కిక తాళదాయె ॥ ఇం ॥
శ్రీపతే ఎన్నికలో లేని తాపత్రయముల నలసితి గాని-
పాప గణము లన్నియు-పురుషుని రూపమై బాధించగ నీ ॥ ఇం ॥
వాగాధిపవంద్య నిన్నే గాని యొరులనమ్మని-
త్యాగరాజునిపైని బాగాయ శ్రీరామ ॥ ఇం ॥

౩౬. శుద్ధసీమంతిని—ఆది

పల్లవి

జానకీరమణ భక్తపారిజాత పాహి సకలలోకశరణ ॥ జా ॥

అనుపల్లవి

గానలోల ఘన సమాన నీల-కరుణాలవాల సుగుణశీల ॥ జా ॥

చరణము

రక్తనళినదళ నయనన్నృపాల-రమణీయ్యానన ముకురకపోల-
భక్తహీనజన మదగజజాల-పంచవదన త్యాగరాజ సన్నుత ॥ జా ॥

౩౭. ధన్యాసి—చాపు

పల్లవి

నీ చిత్తము నిశ్చలము-నిర్మలమని నిన్నే నమ్మినాను ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

నా చిత్తము వంచన చంచలమని-నను విడనాడకుమీ ఓరామ॥ నీ ॥

చరణము

గురువే చిల్లగింజ గురువే భ్రమరము గురుడే భాస్కరుడు-
గురుడే భద్రుడు గురు నీ వనుకొంటి ధర నీ దాసుని బ్రోవ త్యాగ॥ నీ ॥

౩౮. ఆహిరి—ఆది

పల్లవి

ఆదయ శ్రీరఘువర నేడ్యాల-రాదయ ఓ దయాంబుధి నీ ॥ కా ॥

అనుపల్లవి

మోదముతో సద్భక్తి మర్మమున-బోధన జేసి సదా బ్రోచిన నీ॥ కా॥

చరణము

నిన్ను తిట్టిగొట్టి హింసబెట్టిన దన్నియు నన్నన లేదా-
ఎన్నరాని నిందెల తాళమని మన్నించగ లేదా-
అన్నము తాంబూల మొసగి దేహము మిన్న జేయ లేదా-
కన్నతల్లి తండ్రి మేమనుచు త్యాగరాజునికి బరవసమీలేదా నీ॥ కా ॥

౩౯. ధన్యాసి—ఆది

పల్లవి

రామాభిరామ మనసు-రంజిల్ల బల్కగ రాదా ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

ఈమహిని వెలసిన-దెమో సదా నాతో ॥ రా ॥

చరణము

బంగారువంటి పాన్పుపై భామామణి జానకి-
శృంగారించుకొని చెలువొందగ నిన్ను కని-
పొంగుచు మల్లెవిరుల పూజించు వేళ శ్రీహరి-
సంగీతము బాడమని స్వామి త్యాగరాజునితో ॥ రా ॥

౪౦. ధన్యాసి—ఆది

పల్లవి

ధ్యానమే వరమైన గంగా-స్నానమే మనసా ॥ ధ్యా ॥

అనుపల్లవి

వాన నీట మునిగి మునిగి లోని-వంచన ద్రోహమను కర బోనా॥

చరణము

పరధన నారీమణులను దూరి-పరనిందల పరహింసల మీరి-
ధరను వెలయు శ్రీరాముని కోరి-త్యాగరాజు దెలుసుకొన్న రామ॥ధ్యా॥

౪౧. ధన్యాసి—రూపక

పల్లవి

శ్యామసుందరాంగ సకల శక్తియు నీవేర ॥ శ్యా ॥

అనుపల్లవి

తామస రహిత గుణసాంద్ర ధరను వెలయు రామచంద్ర ॥ శ్యా ॥

చరణము

దుష్ట దనుజ మదవిదార-శిష్ట జన హృదయ విహార-
ఇష్ట దైవము నీవేద ఇలను త్యాగరాజు వేర ॥ శ్యా ॥

౪౨. ధేనుక—దేశాది

పల్లవి

తెలియలేరు రామ భక్తిమార్గమును ॥ తె ॥

అనుపల్లవి

ఇలనంతట తిరుగుచును కలువరించేరుగాని ॥ తె ॥

చరణము

వేగి లేచి నీట మునిగి భూతి బూశి-వేళ్లనెంచి వెలికి శ్లాఘ్యనీయులై-
బాగ పైక మార్జనలోలులై-రిగాని త్యాగరాజనుత ॥ తె ॥

౪౩. వర్ధని—రూపక

పల్లవి

మనసా మన సామర్థ్య మేమే ఓ ॥ మ ॥

అనుపల్లవి

విను సాకేతరాజు విశ్వమనే రథము నెక్కి-
తన సామార్థ్యము తానే నడిపించేని ॥ మ ॥

చరణము

అలనాడు వసిష్ఠాదులు పట్టము గట్టే పలు-
కుల విని వేగమే భూమణముల నొసగిన కైకను-
పలుమారు జగంబులు కల్లలసిన రవిజుని మాయ-
వల వేసి త్యాగరాజ వరదుడు తా చనగలేదా ॥ మ ॥

౪౪. ధన్యాసి—ఆది

పల్లవి

సంగీత జ్ఞానము భక్తివినా-సన్మార్గము గలదే మనసా ॥ సం ॥

అనుపల్లవి

భృంగి నటేశ సమీరజ ఘటజ మ-తంగ నారదాదు లుపాసించే॥సం॥

చరణము

న్యాయాన్యాయములు దెలుసును జగములు-
మాయామాయమని దెలుసును దుర్గుణ-
కాయజాది షడ్రిపుల జయించే-కార్యము దెలుసును త్యాగరాజునికి॥సం॥

౪౫. భిన్నషడ్జము—దేశాది

పల్లవి

పరివారలోన చౌక చాలదాయనా ॥ ప ॥

అనుపల్లవి

పొరుగింట్ల వారల చేతి-పూజ జూచిజూచి చల్లనాయనా ॥ ప ॥

చరణము

తారుమారు బల్కు వారిలో తత్తరించగ జూడ న్యాయమా-
పారమార్థికులు దుఃఖజాలముల్ బాపలేద శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ ప ॥

౪౬. వసంతభైరవి—రూపక

పల్లవి

నీ దయ రాదా ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

కాదనేవా రెవరు కల్యాణరామ ॥ నీ ॥

చరణములు

నన్ను బ్రోచేవా రిలను నాడే తెలియ-ఇనవంశతిలక నీకింత తామసమా॥
అన్నిటికధికారుడని నే పొగడితే-మన్నించితే నీదు మహిమకు తక్కువా॥
రామరామ రామ త్యాగరాజ హృత్సదన-నామది తల్లడిల్ల న్యాయమా
వేగమే ॥ నీ॥

౪౭. కోకిలప్రియ—దేశాది

పల్లవి

దాశరథే దయాశరథే॥ దా ॥

అనుపల్లవి

ఆశరహరణ పరాశర గేయ-క పీశ సుహృదయ నివేశ ఘృణాకర ॥

చరణము

సరసిజనాభా జలధరశోభా-పరిపాలితేభా వరభక్తలాభా-
పరచరకీశా పాపవినాశా-తరణిసంకాశా త్యాగరాజేశా ॥ దా ॥

౪౮. రూపవతి—త్రిపుట

పల్లవి

నే మొరబెట్టితే మదిలోన-నీ కాయాసము యేలరా ॥ నే ॥

అనుపల్లవి

ఈ మానవాధములను కోరి-యెల్లవారివలె నుండకను ॥ నే ॥

చరణము

తపమొకట్లో నర జేసినన్నో-దానంబొకటి అడిగినన్నో-
కపటాత్ముడై బలికినన్నో-కలిహర త్యాగరాజనుత ॥ నే ॥

౪౯. వకుళాభరణ—త్రిపుట

పల్లవి

ఏ రాముని నమ్మితినో నే-నే పూల పూజ జేసితినో ॥ ఏ ॥

అనుపల్లవి

వారమునిజదాసవరులకు రెప్పుమైన-
వారిమద మణచే శ్రీరాముడు గాదో ॥ ఏ ॥

చరణములు

ఏకాంతమున సీతా సోకోర్చి జోగొట్ట-
కాకాసురుడు జేయు చీకాకు సైరించు-
కోక మదిని దయలేక బాణము నేసి-ఏకాక్షుని జేయుసాకేతపతిగాదో॥ఏ॥
దార పుత్రులవద్ద చేరనీక రవికు-మారున వెలపట బారతోలగించి-
చేర జేసినట్టి తారానాయకుని సం-హారము జేసిన శ్రీరాముడుగాదో॥ఏ॥
రోషమునాడు దుర్భాషలను విని వి-భీషణు డావేళ ఘోషించి శరణన-
దోషరావణు మదశోషకుడైన ని-ర్దోష త్యాగరాజ పోషకుండుగాదో ॥

౫౦. కలగడ—ఆది

పల్లవి

సమయము ఏమరకే మనసా ॥ స ॥

అనుపల్లవి

సుమతులౌ నరులను జేరి నిజ-సుఖ మనుభవించుటకు నీ కిది॥ స ॥

చరణము

అంతరంగమున మార్గము తెలియ-అంటనీక భక్తిమార్గము తెలియ-
దంతి రక్షకుడైన శ్రీత్యాగరాజ సన్నుతుని ॥ స ॥

౫౧. జుజాహుళి—ఆది

పల్లవి

పరాకు జేసిన నీకేమి-ఫలము కలిగెరా పరాత్పరా ॥ ప ॥

అనుపల్లవి

సురావసి సురాప్తనూ-వరాజరాపఘ్న నాయెడ ॥ ప ॥

చరణము

ముదాన నీదు పదార విందమునను బట్టి మ్రొక్కగ లేదా-
నిదాన రూప దరిదాపు లే-దుదార శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ ప ॥

౫౨. మాయామాళవగౌళ—రూపక

పల్లవి

తులసి దళములచే సం-తోషముగా పూజింతు ॥ తు ॥

అనుపల్లవి

పలుమారు చిరకాలము-పరమాత్ముని పాదములను ॥ తు ॥

చరణము

సరసీరుహ పున్నాగ చంపక పాటల కురువక-
కరవీర మల్లికా సుగంధరాజ సుమముల్-
ధరనివి యొక పర్యాయము ధర్మాత్ముని సాకేత-
పురవాసుని శ్రీరాముని వర త్యాగరాజ నుతుని ॥ తు ॥

౯౩. వసంతభైరవి—ఆది

పల్లవి

రమారమణ భారమా నన్ను బ్రోవుమా శ్రీకర ॥ ర ॥

అనుపల్లవి

పుమానుడని గాదనినాతో దెల్పుమా నరోత్తమాసమానరహిత ॥

చరణములు

సరి నీకెవ్వరు దొరకరనిగర్వము అదియుగాక ధరలో జనులు మర్మ-
మెరిగి నమ్మకోలేరంటి ధర్మాది మోక్ష వరము లొసంగి భక్త-
వరుల గాచిన కీర్తి వింటి మరిమరి నన్నిందరిలో చెబ్బట్టి బ్రోవ-
శరణు జొచ్చితినయ్య దరి నీవను కొన్నాను చరణమే గతియంటి ॥ ర ॥
స్మరణ దెలిసి యేలే పరమాత్ముడు నీవేయన్నాను పామరులతో-
సరిబోయినేటుల నీ గోచరములనే బల్కుకొన్నాను నామాటలెల్ల-
కరుణతో నిజము జేయ వరదా దండము లిడినాను శ్రీరామరామ-
పరమపావననామ శరజలోచన నన్నా-
దరణ జేయుటకింత కరుణైన విధమేమి ॥ ర ॥
వ్యాజములకు నేను రాజాల నందేను గోపాల గతిలేక నీతో-
నా జాలి దెలుప బోతే లాజములు వేగగనేల శ్రీరామరామ-
అజానుబాహా రాజరాజ సకలలోకపాల విను భక్త త్యాగ-
రాజుని యింట నీవు రాజిల్లినావు గనుక-
నిజపమును నీకు పూజల విడువజాల ॥ ర ॥

౯౪. మాయామాళవగౌళ—దేశాది

పల్లవి

మేరు సమాన ధీరవరద రఘువీర జూతాము రారా ॥ మే ॥

అనుపల్లవి

సారసార ఒయ్యారపు నడలను-నీరదకాంతిని నీ ఠీవిని మహా॥ మే ॥

చరణము

అలకల ముద్దును తిలకపు తీరును-తళుకు చెక్కులచే దనరు నెమ్మోమును-
గళమున శోభిల్లు కనక భూషణములు-గళిత దుర్మానవ త్యాగరాజార్చిత॥

౧౧. మాయామాళవగౌళ—దేశాది

పల్లవి

విదులకు మ్రొక్కెద సంగీత కో॥ వి॥

అనుపల్లవి

ముదమున శంకర కృత సామనిగమ-విదులకు నాదాత్మక సప్తస్వర॥

చరణము

కమల గౌరి వాగీశ్వరి విధి గరుడధ్వజ శివ నారదులు-
అమరేశ భరత కాశ్యప చండీ శాంజనేయ గుహ గజముఖులు-
సుమృకండజ కుంభజ తుంబురు వరసోమేశ్వర శార్ఙ్గ దేవ నందీ-
ప్రముఖులగు త్యాగరాజ వంద్యులకు బ్రహ్మానంద సుఖాంబుధి మర్మ॥

౧౬. మాయామాళవగౌళ—ఆది.

పల్లవి

దేవి శ్రీతులశమ్మ బ్రోచుట కి-దే సమయ మమ్మ-మా యమ్మ॥ దే॥

అనుపల్లవి

పావని బ్రహ్మేంద్రాదులు నీ భక్తి చే విలసిల్లిరట మహా॥ దే॥

చరణము

నీవు లేక శంకర మారమణుడు నీరజాదులు వొల్లరట-
నీవు లేక తీర్థము సేవించుట నీరనుచును బేరాయనట-
నీవు లేక త్రాసున శ్రీహరి సరి నిల్వక పోయెనట-
నీవు లేక వనమాల్యని బలికిరా నీ సరెవ్వరే త్యాగరాజనుత మహా॥

౧౭. సావేరి—దేశాది

పల్లవి

దరి దాపులేక వేడితే-దయరా దేమో శ్రీరామ॥ ద॥

అనుపల్లవి

కరిధనములు కలిగితే-కరుణించి బ్రోతువేమో॥ ద॥

చరణము

అలనాడు నిర్జరవైరిబాలుల జూచి బ్రోచితివిగాని-
వలచి పదముల నమ్మితే-వరమీ తోచెనా త్యాగరాజా॥ ద॥

౫౫. సావేరి—ఆది

పల్లవి

సంసారులైతె నేమయా శిఖి-పింఛావతంసు డెదుట నుండగ ॥ సం ॥

అనుపల్లవి

హింసాదులెల్ల రోసి-హంసాదులగూడి ప్ర-
శంస జేయుచు నేప్రొద్దు-కంసారిని నమ్మువారు ॥ సం ॥

చరణములు

జ్ఞాన వైరాగ్యములు హీనమైనట్టి భవ-
కాననమున తిరుగు మానవుడు సదా-
ధ్యానయోగయుతుడై నీనామముబల్కుచు-
నానాకర్మఫలము దానము జేయువారు ॥ సం ॥

క్రూరపు యోచనలు దూరుజేసి తన-దారపుత్రుల పరిచారకుల జేసి-
సారరూపునిపాదసారసయుగముల-సారెసారెకుమనసారపూజించువారు॥
భాగవతులగూడి భోగములెల్ల హరి-కే గావింపుచునువీణాగానములతో-
ఆగమచరుని శ్రీరాగమున బాడుచు-త్యాగరాజనుతుని బాగుగ నమ్ము
వారు ॥ సం ॥

౫౬. సావేరి—ఆది

పల్లవి

రామం భజేహం సదా ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

శ్యామం సకల సుజన హృదయ జలధి సోమం జనక సుతాభి॥ రా॥

చరణములు

సుందరముఖమర విందనయన మఘు-బృంద పర్వత పురందర మనఘం-
నందననుత మానంద జలధి మహి-బృందసుభూషణ వందిత చరితం ॥
ధీరం సురపరివారం భువనా-ధారం సుగుణాకారం సమలం-
కారం దుర్జనదూరం శ్రీరఘు-వీరం మే హృది వారంవారం ॥ రా ॥
రాజం నతసుర రాజం స్తుతగజ-రాజం శృతివినుతాజం సుతరతి-
రాజం తురగవిరాజం సుజన-సమాజం త్యాగరాజ రాజం ॥ రా ॥

౬౨. సావేరి—ఆది

పల్లవి

రామబాణ త్రాణశౌర్య-మేమని దెలుపుదురా ఓ మనసా ॥ రా॥

అనుపల్లవి

భామ కాసబడు రావణు మూల-బలముల నేలగూల జేయు ॥ రా॥

చరణము

తమ్మునకు బడలిన వేళ సురరిపు-తెమ్మని చక్కెర పంచియ్యగ కని -
తెమ్మనుచును యింద్రాది బల్కు-సమయంబని లేవగా-
సమ్మతితో నిలబడి కోదండపుజ్యా ఘోషములశనుల జేసి తా-
నెమ్మతి గల తోడను జంచెనురా-నిజమైన త్యాగరాజనుతుడగు॥ రా॥

౬౩. సావేరి—చాపు.

పల్లవి

ఇంత తామస మైతే ఎంతని సై-రింతు ఏమి చేయుదు రామ॥ ఇం॥

అనుపల్లవి

కంతు జనక నన్ను-వింత జేసితే నిన్నా-
రంత నవ్వరా సీతాకాంత నను కరుణింప ॥ ఇం ॥

చరణములు

రాజీవ లోచన-రాజితో రావేమి-రా జీవనము నీవే-
రాజీమూతాభ తనో-రాజీవాసనజనక-రాజిల్లు రఘువంశ-
రాజరాజ నీవే-రాజీవాధారా ॥ ఇం ॥
సుందరమూర్తే నాయందు దయరాదు నే-
నెందు బోదురా నీ యందు చిత్తముగాని-
యొందు యున్నావో రా కేందు శేఖరనుత నీ-
కెందు యనుమాన మింకు వదన ॥ ఇం ॥
గౌరవమేది శృంగారవారిధే-బ్రోవగ రాదా పావను-
గారాదాముని హృదయా-
గారా ప్రత్యక్షముగా రాదా యిక ముద్దుగార త్యాగరాజుని గారవింప॥

౬౨. సావేరి—రూపక

పల్లవి

తులశి జగజ్జనని దురితాపహారిణి ॥ తు ॥

అనుపల్లవి

నిలవరమగు నీసరి వేల్పులు లేరట బ్రోవు మికను ॥ తు ॥

చరణము

చరణ యుగంబులు నదులకు పరమ వైకుంఠమట-
సరసిజాక్షి నీ మధ్యము సకల సురావాసమట-
శిరమున నైగమ కోటులు చెలగుచు యున్నారట-
సరస త్యాగరాజాది వర భక్తులు బాడేరట ॥ తు ॥

౬౩. లలిత—రూపక

పల్లవి

సీతమ్మ మా యమ్మ-శ్రీరాములు తండ్రి ॥ సీ ॥

అనుపల్లవి

వాతాత్మజ సౌమిత్రి వైనతేయ రిపు మర్దన-
ధాత భరతాదులు సోదరులు మాకు ఓ మనసా ॥ సీ ॥

చరణము

పరమేశ వసిష్ఠ పరాశర నారద శౌనక శుక-
సురపతి గౌతమ లంబోదర గుహ సనకాదులు-
ధర నిజ భాగవతాగ్రేసరు లెవరో వారెల్లను-
వర త్యాగరాజునికి పరమ బాంధవులు మనసా ॥ సీ ॥

౬౪. జగన్మోహిని—రూపక

పల్లవి

శోభిల్లు సప్తస్వర-సుందరుల భజింపవే మనసా ॥ శో ॥

అనుపల్లవి

నాభి హృత్కంఠ రసన-నాసాదులయందు ॥ శో ॥

చరణము

ధర ఋక్సామాదులలో వర గాయత్రీ హృదయమున-
సుర భూసుర మానసమున శుభ త్యాగ రాజునియెడ ॥ శో ॥

౬౫. గౌళ—ఆది.

పల్లవి

దుడుకు గల నన్నే దొర-కొడుకు బ్రోచురా యెంతో ॥ దు ॥

అనుపల్లవి

కడు దుర్విషయాకృష్టుడై-గడియ గడియకు నిండారు ॥ దు ॥

చరణములు

శ్రీవనితా హృత్కుముదాబ్జా వాఙ్మానసగోచర ॥ దు ॥
సకల భూతములయందు నీవై యుండగ మదిలేక బోయిన ॥ దు ॥
చిరుత ప్రాయమునాడె భజనామృత రసవిహీన కుతర్కుడైన ॥ దు ॥
పర ధనములకొరకు నొరుల మదిని-కరగ బలికి కడుపు నింప దిరిగినట్టి ॥
తన మదిని భువిని సౌఖ్యపు జీవనమే యనుచు సదా దినములు గడిపే ॥
తెలియని నటవిట శూద్రులు వనితలు స్వవశమౌటకుపదేశించి సంత-
సిల్లి స్వరలయంబు లెరుంగకను శిలాత్ములై సుభక్తులకు సమానమను ॥
దృష్టికి సారంబగు లలనా సదనార్భక సేనా మిత ధనాదులను-
దేవదేవ నెర నమ్మితిని గాకను పదాబ్జ భజనంబు మఱచిన ॥ దు ॥
చక్కని ముఖ కమలంబునను సదా నా మదిలో స్మరణ లేకనే దు-
ర్మదాంధ జనుల కోరి పరితాపములచే తగిలి నొగిలి దుర్విషయ-
దురాసలను రోయలేక సతత మపరాధినై చపల చిత్తుడైన ॥ దు ॥
మానవతను దుర్లభ మనుచు నెంచి పరమానంద మందలేక-
మదమత్సర కామలోభ మోహములకు దాసుడై మోసబోతి గాక-
మొదటి కులజుడగుచు భువిని శూద్రుల పనులుసల్పుచునుయుంటినిగాక-
నరాధములను కోరి సారహీన మతములను సాధింప తారుమారు ॥ దు ॥
సతులకై కొన్నాళ్లాస్తికై సుతులకై కొన్నాళ్లు ధన-
తతులకై తిరిగితినయ్యా త్యాగరాజాప్త యిటువంటి ॥ దు ॥

౬౬. రేవగుప్తి—దేశాది

పల్లవి

గ్రహబలమేమి శ్రీరామాను-గ్రహబలమే బలము ॥ గ్ర ॥

అనుపల్లవి

గ్రహబలమేమి తేజోమయ వి-గ్రహమును ధ్యానించే వారికి నవ ॥

చరణము

గ్రహపీడల పంచపాపముల నాగ్రహములు గల కామాది రిపుల ని-
గ్రహము జేయు హరిని భజించే త్యాగరాజునికి రసికాగ్రేసరులకు॥ గ్ర॥

౬౭. పున్నాగ—ఆది

పల్లవి

వరాలందుకొమ్మని నాయందు-వంచన జేయ న్యాయమా॥ వ॥

అనుపల్లవి

సురాసురవినత రామ నా మన-సు భక్తినే కోరి యుండగ నను॥వ॥

చరణములు

మనమున నిజముగ నమ్మినవారి-మనసు కొంచ ఫలమాశించగ రాదనుచు-
ఘనుని జేసిన నీ బిరుదుకు కనకకశిపు సుతుడు సాక్షి గాదా॥ వ॥
అవివేకముతో తెలిసి తెలియకను-భవసుఖముల కాశించినగాని-
ధృవమైన ఫలమొసంగు నీ శక్తికి-ధృవుడు సాక్షి గాదా రామ నను॥
చరాచరాత్మక సురపూజిత యిక-పరాకు లేకను సతతము నీ ద-
య రావలె ననుచు కోరిన శ్రీత్యా-గరాజునిపై కృపలేక నను॥ వ॥

౬౮. గుండక్రియ—ఆది

పల్లవి

ఇంతనుచు వర్ణింప తరమ బ్రహ్మేంద్రాదులకైన॥ ఇ॥

అనుపల్లవి

కాంతుని గన్న మా చక్క-ని-కల్యాణ రామచంద్ర నీ సొగ॥ సిం॥

చరణములు

చల్లని రూపుల కన్నులు మరి జా-బిల్లి కళల గేరిన యౌవనము-
మెల్లని మాటల భయకరము లివి-యెల్ల సహజమైన నీ గుణ॥ మిం॥
అన్యుల కోరి ఘోర తపము లె-న్నెన్నో జేసి వరములంది మూ-
ర్ధన్యులైనవారి మదంబున రా-జన్య లఘువున నణచే పరాక్రమ॥ మిం॥
వాగీశాది సురకోట్లకు వే-దాగమ శాస్త్రములకు కనగూడని-
నాగరాజ భూషణుడైన శ్రీ-త్యాగరాజనుత నీదు మహిమ॥ ఇం॥

౬౯. సౌరాష్ట్రి—చాపు

పల్లవి

రారా నన్నేలు కోరా శ్రీ-రఘు వీరా నన్నే చమేరా ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

సారాత్సార ఉదారా యఖిలా-ధారాద్భుత గుణ ధారాళముగ ॥

చరణములు

ధారాధరాభ శరీర నాయెడ నీవు-సేరమెన్నగ యాదు కోర శ్రీరామసం-
సార కానన విహారులైన నాకు-సారమహా నామమే తారక మహారా ॥
సీతా హృత్కమల ఖ ద్యోతాప్త జన పారి-
జాతాఘ్నన నిధి పోతాబ్జ హితకుల -
జాత రక్షించు విధాత జనక యిష్ట-దాతవైన సా-కేతాగారా ॥ రా ॥
రాజాగేల ధర జామాతవైన జాలెరిగి ఓ యాజానుబాహుజ, వి-
రాజమాన ద్విజరాజానన సుర రాజార్చిత త్యాగరాజనుతాజ ॥ రా ॥

౭౦. సౌరాష్ట్రి—చాపు

పల్లవి

నీవే కన్నడ జేసితే నే-నెవరితో నిట్లని దెలుపుదునయ్య ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

భావాభావ మహాను-భావ శ్రీరామచంద్ర-
భావజ జనక నా-భావము దెలిసియు ॥ నీ ॥

చరణములు

కోరిన కోరిక లీడేరు ననుచు నిన్ను ఆరాధించిన-నన్ను ఆరడి బెట్టుట
మేరగాదు నావల్ల నేరమేమి వన్నెలుకోర లేకున్న యా-
దుకోర యాలోకుల ॥ నీ ॥
భక్తిలో శ్రీరామ భక్తి మేలని శివ-శక్తి సంతతము విరక్తితో నుతిజేయ-
శక్తి జూచి నిజ భక్తులు పొగడగ-వ్యక్తిని జూచి నాసక్తి కలిగిన నాపై॥ నీ॥
పతితపావన సన్నుతమున సుజన సం-
జతి జేయుటకు సమరహిత రామనామము-
సతము శాయ యావ్రతము కోరితి గాని-
నత జనక కులాబ్జ హిత త్యాగరాజునిపై ॥ నీ ॥

౨౮. జగన్మోహిని—ఆది

పల్లవి

మామవ సతతం రఘునాథ ॥ మా ॥

అనుపల్లవి

శ్రీమదినాన్వయ సాగరచంద్రా-
శ్రితజన శుభఫలద సుగుణసాంద్ర ॥ మా ॥

చరణము

భక్తిరహిత శాస్త్రవిత్తతిదూర-పంకజదళనయన నృపకుమార-
శక్తితనయ హృదాలయ రఘువీర-శాంత నిర్వికార-
యుక్తవచన కనకాచలధీర-ఉరగశయన మునిజన పరివార-
త్యక్తకామమోహమదవికార త్యాగరాజరిపు జలద సమీర ॥ మా ॥

౨౯. సౌరాష్ట్ర—ఆది

పల్లవి

ఎన్నడో రక్షించితే నీ విపు-డీవగను నుండవలెనా ॥ ఎ ॥

అనుపల్లవి

పన్నగశయన పెద్దల స్వభావ మిట్లుండగ బాగుగ నన్నే నీ ॥ వె ॥

చరణములు

చీకటి చేతను గాసి జెంది యాలోకులు సకల కర్మములకై మన-
రాక కొరకు జూచెదరని తెలిసి విభాకరుడు మదిని-
ప్రాకటముగ తా రాను చెల్లునని వ్యాకులుడై అతి వేగమునను-
వేకువ జామున తోషము కలగను తా కరుణ నరుణుని బనుప లేదా ॥
నీరు లేక సజ్జన గణములు మన-దారిని జూచేరనుచు దెలిసి కా-
వేరి తాను రాను చెల్లుననుచు-విచార హృదయురాలై-
సారెకు వచ్చుననుచు సంతోషము-వీరులకెల్లను కల్గపడమటి-
మారుత చంచలముల బంపి చలమ-లూర చేయు లేదా రామ ॥ ఎ ॥
గర్వించిన యా రావణు బాధల-నోర్వలేకను విభీషణుడు నిన్ను-
సర్వలోక శరణా వందనమన-నిర్వికారుడై నీవు-
సర్వదా బ్రోచుననుచు తోచను-సార్వభౌమ లంకాధిపత్యమున-
సర్వజ్ఞుని లక్ష్మణు నిమ్మనగా-శర్వసన్నుత త్యాగరాజుని ॥ ఎ ॥

23. సౌరాష్ట్ర—దేశాది

పల్లవి

నేరమా రామరామా-నీకిది నీరజాక్ష నా జీవాధార ॥ నే ॥

అనుపల్లవి

మార కోటి సౌందర్యమును కని-మదిలోన సుంత మరచి యుంటే ॥

చరణము

కోరికోరి నీకు కొలువు జేయు వేళ-సారమైన పద సారసముల పొం-
గార జూచి యురమున నుంచుదామో-కనుల నొత్తుదామో యని-
కూరిమిని బ్రహ్మానంద మందుచును-కాంత మై మరచి యుంటిని గాని-
తారకాధిపానన పావన సీ-తానాయక శ్రీత్యాగరాజుని పై ॥ నే ॥

24. సౌరాష్ట్ర—రూపక

పల్లవి

దేవ రామరామ మహా-దేవ రామ రఘువర ॥ దే ॥

అనుపల్లవి

భావజారి రూప లావణ్యా-భావ పావన మహా ॥ దే ॥

చరణము

శంకర కరుణాకర ని-శ్శంకర ధృతశర భక్తవ-
శంకర దనుజహర ని-శ్శంక రసిక త్యాగరాజ ॥ దే ॥

25. గౌళిపంతు—ఆది

పల్లవి

కాసిచ్చేదే గొప్పాయనురా-కలిలో రాజులకు ॥ కా ॥

అనుపల్లవి

హరిదాసులు షేవింపరనుచు ప్రభువులు
దయ మానిరి పర మెంచక బోయిరి ॥ కా ॥

చరణము

రాజాంగము కొరకు నాల్గు జాతుల రక్షణ పరసుఖమో-
రాజసులై సన్మార్గ మెరుగక పరాకు సేయ ఘనమో-
ఆ జన్మము గొలిచే విప్ర వరుల కానందము గలదో త్యాగ-
రాజ వినుత నీ మాయగాని నీరజనయన సుజనాఘ విమోచన ॥ కా ॥

౭౬. సింధురామక్రియ——ఆది

పల్లవి

సుధా మాధుర్య భాషణ-సుధాకరానన ॥ సు ॥

అనుపల్లవి

కథామృతముచే బహుల కాలము యూ-కలి దీరి యున్నాను బ్రోవుము॥

చరణము

దురాత్ములగు భూ-కిరాతకుల చే-ర రాదనుచు సుం-దరాకార నీ-
పరాయణుల చెలి-మి రాఁగోరు త్యా-గరాజనుత ఓ-పరాత్పర సుగుణ॥

౭౭. వసంత——ఆది

పల్లవి

ఎట్లా ద్దొరకితివో రామ తన ॥ కె ॥

అనుపల్లవి

మల్లార గడియ దోవకు నాను-పల్లు అభిమానము లేకుండగ॥ ఎ॥

చరణము

పాద మహిమో పెద్ద లాశీ-ర్వాద బలమో సుస్వరమో-
నాద ఫలమో త్యాగరాజ-ఖేదహర శ్రీనాథ తన ॥ కె ॥

౭౮. గౌళిపంతు——ఆది

పల్లవి

తెర తియ్యగ రాద నాలోని-తిరుపతి వేంకట రమణ మత్సరమను॥

అనుపల్లవి

పరమ పురుష ధర్మాది మోక్షము-పార దోలుచున్నది నాలోని ॥

చరణములు

మత్స్యము యాకలి గొని గాలముచే మగ్నమైన రీతి నున్నది-
అచ్ఛమైన దీప సన్నిధిని మరు గడ్డపడి చెరిచిన ట్లున్నది ॥ తె ॥
ఇరవొందక భుజియించు సమయమున యీఁగ తగులు రీతి యున్నది-
హరి ధ్యానము సేయు వేళ చిత్తము అంత్యజు వాడకు బోయిన ట్లున్నది ॥
వాగురమని తెలియక మృగ గణములు వచ్చి తగులు రీతి యున్నది-
వేగమె నీ మతము ననుసరించినను త్యాగరాజనుత మద మత్సరమను ॥

౭౯. టక్క—ఆది

పల్లవి

రాకాశశివదన యింక పరాక ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

నీకా గుణము కారాదవ-నీకాంత కరుణాస్వాంత ॥ రా ॥

చరణములు

నమ్మియున్న నిజదాసులకు-నమ్మికల నొసగి మరతుర-
తమ్మికనుల నొకపారి నను-దయజూడరాద మరియాద ॥ రా ॥

పారిపారి బిన్ననుదినము-కోరి కోరిన వారిని యీ-
దారి బ్రోచితివా మాయ-ధారి రారా యేలుకోర ॥ రా ॥

నీవే దెలుసుకొందు వనుచును-భావించుచును నేను-
నీ పద సేవ జేసితి మహానుభావ త్యాగరాజునిపై ॥ రా ॥

౮౦. చక్రవాక—రూపక

పల్లవి

సుగుణములే జెప్పుకొంటి-సుందర రఘురామ ॥ సు ॥

అనుపల్లవి

వగ లెరుంగ లేక యిటు వత్తు వనుచు దురాసచే ॥ సు ॥

చరణము

స్నానాది సుకర్మంబులు వేదాధ్యానంబు లెరుగ-
శ్రీనాయక క్షమియించుము శ్రీత్యాగరాజనుత ॥ సు ॥

౮౧. బిందుమాలిని—ఆది

పల్లవి

ఎంత ముద్దో ఎంత సొగసో-ఎవరి వల్ల వర్ణింప తగునే ॥ ఎం ॥

అనుపల్లవి

ఎంతవారలైనా గాని-కాంత చింతాక్రాంతులైనారు ॥ ఎం ॥

చరణము

అత్త మీద కను లాసకు దాసులై-సత్త భాగవత వేసులైరి-
దుత్త పాల రుచి దెలియు సామ్యమే-ధురీణుడౌ త్యాగరాజనుతుడు ॥

రా౨. చక్రవాక—త్రిపుట

ప ల్ల వి

ఎటుల బ్రోతువో తెలియ-ఏకాంత రామయ్య ॥ ఎ ॥

అ ను ప ల్ల వి

కటకట నా చరితము-కర్ణ కఠోరము రామయ్య ॥ ఎ ॥

చ ర ణ ము

పట్టి గొడ్డు రీతి భక్షించి తిరిగితి-పుట్టు లోభులను పొట్టకై పొగడితి-
దుష్టులతో గూడి దుష్కృత్యము సల్పి-
రట్టు జేసిన త్యాగరాజుని దయతో ॥ ఎ ॥

రా౩. మలయమారుత—రూపక

ప ల్ల వి

మనసా యెటు లోర్తునే-ఓ-నా-మనవి చేకొనవే ఓ ॥ మ ॥

అ ను ప ల్ల వి

దినకరకుల భూషణుని-దీనుడవై భజన జేసి-
దినము గడుపు మనిన నీవు-వినవదేల గుణ విహీన ॥ మ ॥

చ ర ణ ము

కలిలో రాజస తామస గుణములు గలవారి చెలిమి-
కలసి మెలసి తిరుగుచు మరి-కాలము గడపక నే-
సులభముగా కడతేరను-సూచనలను తెలియ జేయు-
ఇలను త్యాగరాజు మాట-వినవదేల గుణ విహీన ॥ మ ॥

రా౪. కళావతి—ఆది

ప ల్ల వి

ఎన్నడు జూతునో-ఇనకుల తిలక ॥ ఎ ॥

అ ను ప ల్ల వి

పన్నగశయన భక్తజనావన-పున్నమ చందురు బోలు ముఖంబును ॥

చ ర ణ ము

ధరణిజ సౌమిత్రి భరత శత్రుఘ్న వా-నర యూధపతివరుడాంజనేయులు-
కరుణను వొకరికొకరు వర్ణింపగా-దరుణను బిల్చి నన్ను త్యాగరాజార్చిత ॥

రా౫. గౌళిపంతు—ఆది

పల్లవి

మోసబోకు వినవే సత్సహ-వాసము విడవకే ॥ మో ॥

అనుపల్లవి

దాస జనార్తి హరుని శ్రీరాముని-
వాసవ హృదయ నివాసుని తెలియక ॥ మో ॥

చరణములు

అల్పాశ్రయమున కల్గు వెసనములు-కల్పాంతరమైన బోదు శేష-
తల్ప శయనుని నెరనమ్మితే సం-కల్ప మెల్ల యీడేరును మనసా ॥ మో ॥
ధన తరుణుల కాశించు టెల్ల-వెనక తనువు కలచటె గాని-
మనసు చేత సేవ్యుని దలచితే సు-మన సత్వమును ఒసగుసే మనసా ॥ మో ॥
గౌరవ హీన ధనికుల గాచుటయు-నేరములకు యెడమౌను గాని-
గారవించు త్యాగరాజ హృదయా-గారుని లోకాధారుని దలచక ॥ మో ॥

రా౬. కళావతి—ఆది

పల్లవి

ఒక పారి జూడగ రాదా ॥ ఒ ॥

అనుపల్లవి

సుకవి మానసార్చిత పాద సదా-శుద్ధాంతరంగ ముదంబుతో ॥ ఒ ॥

చరణము

వరులైన దిగీశులు చంద్ర విభా-కర మౌనివరులు శ్రీరామ నీ-
కరుణా కటాక్షము చేత వెలసిరి-గాన నన్ను త్యాగరాజ వినుత ॥ ఒ ॥

రా౭. వేగవాహిని—ఆది

పల్లవి

చల్లగ నాతో బల్కుమి రామ-సారస వదన సాధు సంత్రాణ ॥ చ ॥

అనుపల్లవి

ఉల్లమునను నీకేమరులు కొన్నానురా-
ఉరగ శయన నా తప్పులెంచక నీవు ॥ చ ॥

చరణము

నిరుపమ శూర నిఖిలాధార-పర కామిని దూర పాప విదార-
సరసిజ నేత్ర శ్యామళ గాత్ర-వర త్యాగరాజ హృదాబ్జ మిత్ర ॥ చ ॥

౮౮. సూర్యకాంత—ఆది

పల్లవి

ముద్దు మోము యేలాగు చెలంగెనో-మునులెట్ల కని మోహించిరో ॥

అనుపల్లవి

కద్దనుచును చిరకాలము హృదయము-
కరగికరగి నిల్చు వారికెదుట రాముని ॥ ము ॥

చరణము

మనసు నిర్మలమగు భూసుర కృతమా-
మంచి పూజా ఫలమా తొలుతటి తపమో-
ఘననిభ దేహుని జనన స్వభావము-ధనపతి సఖుడైనత్యాగరాజార్చితుని॥

౮౯. భైరవి—దేశాది

పల్లవి

మరియాద గాదయా-మనుపవ దేమయా ॥ మ ॥

అనుపల్లవి

సరివారలో నను చౌక జేయుటెల్ల శ్రీ-
హరి హరి నీవంటి కరుణానిధికి ॥ మ ॥

చరణము

తనవారు లన్యులనే తారతమ్యమును-
ఘనుడైన ధాశరథికి కలదానీ కీర్తి గద-
నిను బాయసేరని నను బ్రోవకుండేది-
ధనద సఖుడగు త్యాగరాజ పూజిత ॥ మ ॥

౯౦. ఝంకారధ్వని—ఆది

పల్లవి

ఫణిపతిశాయి మాం పాతు పాలితాబ్ధిప హే ॥ ఫ ॥

అనుపల్లవి

మణి మయ మకుట విరాజ-మాన మన్మథకోటి సమాన ॥ ఫ ॥

చరణము

భజితకువసన పంకజవదన-సుజనగణావన సుందరవదన-
గజముఖ వినుత కరుణాకర నీ-రజనయన త్యాగరాజ వినుత హే॥ ఫ ॥

౯౧. పూర్ణలలిత—ఆది

పల్లవి

కలుగునా పదనీరజ సేవ-గంధవాహ తనయ ॥ క ॥

అనుపల్లవి

పలుమారు జూచుచు బ్రహ్మానందుడై-బరగే భక్తాగ్రేసర తనకు॥క॥

చరణము

వేకువ జామున నీ కరమున నిడి-శ్రీకాంతు డమృత స్నానము జేసి-
పాకములను శ్రీరంగేశు-ని కర్పణము జేసి తా సీ-
తా కరములచే భుజించు నిను సా-త్వీక పురాణ పఠన చేయమని-
సాకేత పతిని సర్వాధారుని-ప్రాకటముగ త్యాగరాజ నుతుని కన॥ క ॥

౯౨. భైరవి—ఆది

పల్లవి

నమ్మిన వారిని మరచేది న్యాయమా రామ ॥ న ॥

అనుపల్లవి

కమ్మవిల్తుని గన్న మా చక్క-ని-కల్యాణరామ నిను ॥ న ॥

చరణములు

చిన్ననాటనుండి నీ చిత్తమురానడిచి-
యెన్నరాని ఊడిగము లెంచుచు పూజించి నిను ॥ న ॥
ఆశమించి రామ-నిన్నంతరంగమున నుంచి-
వాశివాశియనుచును వర్ణించుచు నెంతో ॥ న ॥
రోగము లందువేళ బుద్ధినీయెడ నుంచి-త్యాగరాజ సన్నుతతారకచరిత॥

౯3. భైరవి—ఆది

పల్లవి

కొలువై యున్నాడే-కోదండపాణి ॥ కొ ॥

అనుపల్లవి

తొలి కర్మ మణగ జూతాము రారె-తోయజారి రోహిణికూడిన రీతి॥

చరణము

మనసు రంజిల్ల సురసతులు-యణిమాదులు కొలువ వెయి వన్నె-
కనక శలాకను గేరు సీతా-కాంతతో సొగసుగ త్యాగరాజ నుతుడు॥

౯౪. భైరవి—ఆది

ప ల్ల వి

ఉపచారములను చేకొనవయ్య-ఉరగరాజ శయన ॥ ఉ ॥

అ ను ప ల్ల వి

చపల కోటి నిభాంబరధర-శ్రీజానకీపతే దయ జేసి నా ॥ ఉ ॥

చ ర ణ ము లు

కపట నాటక సూత్ర ధారివై-కామిత ఫలములొసగె రామ-
అపరిమిత నవరత్నములు పొదిగిన-అపరంజి గొడుగు నీకే తగునయ్య ॥
మెరుగు తీగట రీతిని మెరసే-కరుకు బంగారు కాడలమరిన-
శరదిందు ద్యుతిసమానమౌ చా-మర యుగములు నీకే తగునయ్య ॥
జాజులు సంపంగులు మరువపు విరి-వాజులు కురువేల వాసనలను-
రాజ మ్యానమగు యే జనము త్యాగ-రాజ వినుత నీకే తగునయ్య॥ ఉ॥

౯౫. భైరవి—రూపక

ప ల్ల వి

ఉపచారము జేసేవా-రున్నారని మరవకరా ॥ ఉ ॥

అ ను ప ల్ల వి

కృప కావలెనని నే నీ-కీర్తిని బల్కుచు నుండగ ॥ ఉ ॥

చ ర ణ ము

వాకిటనే పదిలముగా-వాతాత్మజు డున్నాడని-
శ్రీకరులగు నీ తమ్ములు-జేరి యున్నారని-
యేకాంతమునను జానకి-యేర్పడి యున్నదని-
శ్రీకాంత పరులేలని-శ్రీత్యాగరాజ వినుత ॥ ఉ ॥

౯౬. భైరవి—ఆది

ప ల్ల వి

నీవంటి దైవము నేగాన నీరజాక్ష శ్రీరామయ్య ॥ నీ ॥

అ ను ప ల్ల వి

భావించి జూచు పట్ల-పట్టాభి రామచంద్ర ॥ నీ ॥

చ ర ణ ము

ఆడిన నిన్నాడవలెగా-పాడిన నిన్ను పాడవలెగా-
కూడిన నిన్ను కూడవలె నీ-జాడ దెలిసిన త్యాగరాజునికి ॥ నీ ॥

౯౭. భైరవి—ఆది

పల్లవి

ఇందుకా బుట్టించితివి న-న్నిందుకా ॥ ఇం ॥

అనుపల్లవి

అందకాడ నన్నేలకెంతో-అలయించి వేడుక జూచుటకు న॥ న్నిం ॥

చరణములు

అపరాత్పర రూప నాదు స-మీప జనులచేత యాపదలను నే-
నే పొద్దును పరితాప మంది సీతాపతి నీదుపై కోపించ న ॥ న్నిం ॥
దాస పోషక సదా సదన దారా-దిగో సుతాదుల దురాసచేత కా-
సాసమించి యే దోసము తెలియని-వేసధరుల సహవాసము చేయ న ॥
భోగ దా ష్టతుల భాగ ధరణ భవ-రోగ హరణ శ్రీత్యాగరాజనుత-
సాగసు కనులతో బాగుగ మీరను-వేగ జూడ రాదాగమచర న॥ న్నిం॥

౯౮. భైరవి—ఆది

పల్లవి

సర్వాంతర్యామి నీ వనే-సామ్రాజ్యము నిజమే రామ ॥ స ॥

అనుపల్లవి

నిర్వాహము లేని యీ జనులకని-నిర్మలాత్ము లెటుసైరించిరోగాని॥

చరణము

దారి దెలియలేరు కొం-దరు దరిద్రు లైనారు-
దురహంకారులై పరమ-నికృష్ట మతాచారు లైనారు-
జారు లైనా రదిగాక తారు-మారు పనులు జేసేరు సం-
సారు లైనారు త్యాగరాజ స్వాంత-సదన కపట మేమో తెలియ॥ స॥

౯౯. శుద్ధదేశి—ఆది

పల్లవి

ఎందు కౌగిలింతురా ని-న్నెంతని వర్ణింతురా ని ॥ న్నెం ॥

అనుపల్లవి

అందమైన కుందరదన-ఇందిరా హృన్మందిరా ని ॥ న్నెం ॥

చరణము

నీదు పలుకే పలుకురా-నీదు కులుకే కులుకురా-
నీదు తళుకే తళుకురా-నిజమైన త్యాగరాజనుత ని ॥ న్నెం ॥

౧౦౦. భైరవి—ఆది

పల్లవి

రక్ష బెట్టరే దొరకు ॥ ర ॥

అనుపల్లవి

వక్షస్థలమున వెలయు-లక్ష్మీ రమణునికి సాయ ॥ ర ॥

చరణము

సీత కరమున బట్టి చెలగిన దొరకు-
వాతాత్మజునికి దైవశ మైనదొరకు పురు-
హూతాదుల రక్షింప బాహుజుడైన దొరకు సం-
గీతప్రియ త్యాగరాజ గేయుడైన దొర కైశ్వర్య ॥ ర ॥

౧౦౧. భైరవి—ఆది

పల్లవి

శ్రీనారద మునే గురు రాయ కంటి-మేనాటి తపమో గురురాయ ॥

అనుపల్లవి

మనసార కోరితిమి గురురాయ నేడు-
కనులార కనుగొంటిమి గురురాయ ॥ శ్రీ ॥

చరణములు

మీ సేవ దొరికెను గురురాయ భవ-పాశము తొలగెను గురురాయ ॥
నీవె సుజ్ఞాన సుఖ గురురాయ-నీవే యజ్ఞాన శిఖ గురురాయ ॥ శ్రీ ॥
రాజిల్లు వీణె కల్గు గురురాయ త్యాగ-రాజుని బ్రోచిన సద్గురురాయ ॥

౧౦౨. శుద్ధదేశి—దేశాది

పల్లవి

రఘు నందన రాజ మోహన-రమియింపవే నా మనసున ॥ ర ॥

అనుపల్లవి

నగజానిలజ నారదాది హృ-న్నళికాది వాసుడైన గాని శ్రీ ॥ ర ॥

చరణము

చిత్తమందు నిన్నుంచి ప్రేమతో-చింతించు సద్భక్తుల-
ఉత్తమోత్తములంచు నామది నుంచి పూజించ లేదా-
తత్తరంబు దీర్ప కారణంబు నీవే-తాళ జాల నిక త్యాగరాజనుత॥ ర ॥

౧౦౩. భైరవి—ఆది

పల్లవి

తనయుని బ్రోవ జనని వచ్చునో-తల్లి వద్ద బాలుడు బోనో ॥ త ॥

అనుపల్లవి

ఇనకులోత్తమా యీ రహస్యమును-
నెరిగింపుము మోమును కనుపింపుము ॥ త ॥

చరణము

వత్సము వెంట ధేనువు చనునో-వారిదమును కని పైరులు చనునో-
మత్స్య కంటికి విటుడు వెడలునో-
మహిని త్యాగరాజ వినుత రమ్ము దెల్పు ॥ త ॥

౧౦౪. అమృతవాహిని—ఆది

పల్లవి

శ్రీరామ పాదమా నీ కృప-జాలునే చిత్తానికి రావే ॥ శ్రీ ॥

అనుపల్లవి

వారిజభవ సనక సనందన-వాసవాది నారదు లెల్ల పూజించే॥ శ్రీ ॥

చరణము

దారిని శిలయై తాపము తాళక-వారము కన్నీరును రాల్చుక-
శూర అహల్యను జూచి బ్రోచి తా-
రీతి ధన్య జేయవే త్యాగరాజగేయు మా ॥ శ్రీ ॥

౧౦౫. రీతిగౌళ—దేశాది

పల్లవి

ద్వైతము సుఖ మాద్వైతము సుఖమా ॥ ద్వై ॥

అనుపల్లవి

చైతన్యమా విను సర్వసాక్షివై-సారముగాను దెలుపుము నాతో ॥

చరణము

గగన పవన తపన భువ నావనిలో శ్రీ-నగధరాజ శివేంద్రాది సురులలో-
భగవద్భక్త వరాగ్రేసరులలో-బాగ రమించే త్యాగరాజార్చిత॥ ద్వై॥

౧౦౬. రీతిగౌళ—దేశాది

పల్లవి

చేర రావదేమిరా రామయ్య ॥ చే ॥

అనుపల్లవి

మేర గాదురా యిక మహా-మేరుధీర శ్రీకరా ॥ చే ॥

చరణము

తల్లి తండ్రి లేని బాల తన నాథు కోరు రీతి-
పలుమారు వేడుకొంటే పాలించ రాదా-
వలచుచు నేను నీదు వద నారవిందమును-
దలచి కరగగ జూచి త్యాగరాజ సన్నుత ॥ చే ॥

౧౦౭. రీతిగౌళ—ఆది

పల్లవి

నీ దయ కల్గుటే భాగ్యమని-నిజముగ యేల తోచదో ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

నాద రూప నీరద సన్నిభ దిన-నాథాన్వయ భూషణ మృదు భాషణ॥

చరణములు

అవివేకులైన దార తనయుల-ననుదినమును గలసి-
భవ సాగరమున నీదలేక-భయమున చెయ్యలసి-
యువనీశుల గాచి సుఖము-లేక నాసాయము సొలసి-
వివిధములగు నీ మాయ లోపల-తగిలిన తన కీయ వధులను దెలిసి॥ నీ॥
వేగి లేచి తా నతి లోభి జనుల-వెంబడిగా తిరిగి-
రోగియై తా కోరిన కోర్కెలు-రోయక మేను కరగి-
భోగ భాగ్యముల కొరకు కన్యసురులు-భూసురుల కోరి తిరిగి-
యేగతియు లేక యీ సుఖంబు-లిట్లని తన మదిని తా నెరిగి ॥ నీ ॥
నాగ నాయక శయనేందు దిన-నాథ నయన సీతాంక-
యోగి వందిత పదారవింద-యుగ శరణా కళంక-
రాగ లోభ మదాదుల గొట్టి-రక్షించే బిరుదాంక-
త్యాగరాజ పూజిత రఘునాయక-తారకమని తెలియుచు నిశ్శంక॥ నీ॥

౧౦౮. రీతిగౌళ—రూపక

పల్లవి

రాగ రత్న మాలికచే-రంజిల్లునట హరి శత ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

బాగ సేవించి సకల-భాగ్య మొందుదాము రారే ॥ రా ॥

చరణము

నైగమ షట్ఛాస్త్ర పురా-ణాగమార్థ సహితమట-
యోగి వరులు యానందము-నొందే సన్మార్గమట-
భాగవతోత్తములు గూడి-బాడే కీర్తనములట-
త్యాగరాజు కడతేరే-తారకమని జేసిన శత ॥ రా ॥

౧౦౯. ఆనందభైరవి—ఆది

పల్లవి

నీకే తెలియక బోతే-నే నేమి సేయుదురా ॥ నీ ॥

అనుపల్లవి

లోకాధారుడవైన నా-లోని ప్రజ్వలించే జాలి ॥ నీ ॥

చరణము

ఎందెందు జూచినా-యొందెందు బలికినా-
యొందెందు సేవించినా-యొందెందు పూజించినా-
అందందు నీవని లోచే-టందుకు నీ పాదార-
విందమును ధ్యానించి నే-డెందుకని త్యాగరాజ సన్నుత ॥ నీ ॥

౧౧౦. సారమతి—ఆది

పల్లవి

మోక్షము గలదా భువిలో జీవ-న్ముక్తులు గాని వారలకు॥ మో ॥

అనుపల్లవి

సాక్షాత్కార నీ సద్భక్తి-సంగీత జ్ఞాన విహీనులకు ॥ మో ॥

చరణము

ప్రాణానల సంయోగము వల్ల-ప్రణవ నాదము సప్త స్వరములై బరగ-
వీణా వాదన లోలుడౌ శివమనో-విధ మెరుగరు త్యాగరాజ వినుత ॥

౧౧౧. హిందోళవసంత—రూపక

పల్లవి

రారా సీతారమణీ మనోహర ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

నీరజ నయన ఒక ము-ద్దీర ధీర ముంగల ॥ రా ॥

చరణములు

బంగారు వల్వలు నే బాగుగ గట్టెద మరి-
శృంగారించి సేవజేసి కౌగిట చేర్చెద ॥ రా ॥
సారెకు నుదుట కస్తూరితిలకము బెట్టెద-
సారమైన ముక్తాహారములను దిద్దెద ॥ రా ॥
యోగము నీపై యనురాగము బాడెద వే-
రే గతియెవరు శ్రీత్యాగరాజ వినుత ॥ రా ॥

౧౧౨. మార్గహిందోళ—దేశాది

పల్లవి

చలమేలరా సాకేత రామ ॥ చ ॥

అనుపల్లవి

వలచి భక్తిమార్గముతోను నిన్ను-వర్ణించుచున్న నాతో ॥ చ ॥

చరణము

ఎందుబోదు నే నేమి సేయుదును-యెచ్చోట నే మొర బెట్టుదును-
దంధనాలతో ప్రొద్దు పోవలెనా-త్యాగరాజ సన్నుత నాతో ॥ చ ॥

౧౧3. జయంతశ్రీ—దేశాది

పల్లవి

మరుగేలరా ఓ రాఘవ ॥ మ ॥

అనుపల్లవి

మరుగేల చరాచర రూప పరా-త్పర సూర్య సుధాకర లోచన॥ మ॥

చరణము

అన్ని నీవనుచు అంతరంగమున-తిన్నగా వెతకి-తెలుసు కొంటినయ్యా-
నిన్నె గాని మదిని నెన్న జాల నొరుల-నన్ను బ్రోవవయ్యా త్యాగరాజనుత॥

౧౧౪. వసంతవరాళి—రూపక

పల్లవి

పాహి రామదూత జగ-త్ప్రాణ కుమార మాం ॥ పా ॥

అనుపల్లవి

వాహి నీశతరణ దశ-వదన సూను తనుహరణ ॥ పా ॥

చరణములు

తరుణారుణ వదనాబ్జ-తపన కోటి సంకాశ-
కరధృత రఘువర సుచరణ-కలిమలాభ్ర గంధవహా ॥ పా ॥
ఘోరాసుర వారినిధి-కుంభ తనయ కృత కార్యా-
పారిజాత తరుని వాస-పవన తుల్య వేగా ॥ పా ॥
పాద విజిత దుష్టగ్రహ-పతిత లోక పావన-
వేద శాస్త్ర నిపుణ వర్య-విమల చిత్త సతతం మాం ॥ పా ॥
కరుణారస పరిపూర్ణ-కాంచనాగ సమ దేహ-
పరమ భాగవత వరేణ్యా-వరద త్యాగరాజనుత ॥ పా ॥

౧౧౫. జింగ్ల—ఆది

పల్లవి

అనాథుడను గాను రామ నే ॥ అ ॥

అనుపల్లవి

అనాథుడను నీవని నిగమజ్ఞులు-సనాతనుల మాట విన్నాను నే ॥

చరణము

నిరాదరవు జూచి యీ కలి-నరాధము లనేరు-
పురాణ పురుష పురరిపునుత నా-గరాట్శయన త్యాగరాజనుత ॥ అ ॥

౧౧౬. హిందోళ—దేశాది

పల్లవి

మనసులోని మర్మమును దెలుసుకో-మానరక్షక మరకతాంగ నా॥

అనుపల్లవి

ఇనకులాప్త నీవే గాని వే-రెవరు లేరయా ఆనందహృదయ॥ మ ॥

చరణము

మునుపు ప్రేమ గల దొరవై సదా-చనువు నేలినది గొప్పకాదయా-
కనికరంబుతో నీవేళ నా-కరము బట్టు త్యాగరాజ వినుత ॥ మ ॥

౧౧౭. హిందోళ—ఆది

పల్లవి

సామజ వర గమన సాధు హృత్-
సార సాబ్జపాల కాలాతీత విఖ్యాత ॥ సా ॥

అనుపల్లవి

సామనిగమజ సుధామయగానవి-
చక్షణగుణశీల దయాలవాల మాంపాలయ ॥ సా ॥

చరణము

వేద శిరో మాతృజ సప్త స్వర-నాదాచల దీపా స్వీకృత-
యాదవ కుల మురళీ వాదనవి-నోద మోహన కర త్యాగరాజవందనీయ॥

౧౧౮. దేవక్రియ—ఆది

పల్లవి

నాటి మాట మరచితివో ఓ రామ చిన్న ॥ నా ॥

అనుపల్లవి

మాటి మాటికి నాపై-మన్నన జేయుచు-
యేటికి యోచన నీ భాగ్యము నీదన్న ॥ నా ॥

చరణము

తరుణులు బాగుగ తనువును జూచువేళ-
చరణములను కని నే కరగుచు సేవింప-
భరతుని కని చామరమున నిల్పుచు-
కరుణను త్యాగరాజ వరద నీవు బల్కిన ॥ నా ॥

౧౧౯. కోకిలవరాళి—దేశాది

పల్లవి

సముఖాన నిల్వ కల్గునా కమలానన ॥ స ॥

అనుపల్లవి

క్షమ కల్గు భూతనయ ల-క్ష్మణాది మహాత్ములకే గాని యన్యులకు ॥

చరణము

కమలాసనా ద్యమర దిక్పతులు-కలశవారిధిలో జూడ నేరక-
గుమి గూడి మొరలిడ కార్యములు-కొనసాగెనట త్యాగరాజ వినుత ॥

౧౨౦. ఆభేరి—ఆది

పల్లవి

నగుమోము గన లేని నా జాలి దెలిసి-
నన్ను బ్రోవ రాదా శ్రీ రఘువర నీ ॥ న ॥

అనుపల్లవి

నగరాజధర నీదు పరివారు లెల్ల-
ఒగి బోధన జేసేవారలు గారె ఇటు లుండుదురే నీ ॥ న ॥

చరణము

ఖగరాజు నీ యానతి విని వేగ చనలేడో-
గగనాని కిలకు బహు దూరం బనినాడో-
జగమేలే పరమాత్మ ఎవరితో మొరలిడుదు-
వగ జూపకు తాళను నన్నేలుకోరా త్యాగరాజనుత నీ ॥ న ॥

౧౨౧. కీరవాణి—ఆది

పల్లవి

కలిగి యుంటే గదా కల్గును-కామిత ఫల దాయక ॥ క ॥

అనుపల్లవి

కలిని యింగిత మెరుగక నిన్నాడు కొంటి-
చలము చేయక నా తలను చక్కని వ్రాత ॥ క ॥

చరణము

భాగవతాగ్రేసరులగు నారద-ప్రహ్లాద పరాశర రామదాసులు-
బాగుగ శ్రీరఘురామ నీపాదమున-భక్తి జేసిన రీతి త్యాగరాజుని కిపుడు॥

౧౨౨. కిరణావళి—దేశాది

పల్లవి

పరాకు నీ కేలరా రామ ॥ ప ॥

అనుపల్లవి

చరాచరంబులు వసియించే ఓ-సారసాక్ష నా పనులంటే ఈ॥ ప ॥

చరణము

పురాన శబరి యొసంగిన యటు నే-భుజించు కొన్న క్షేమమా రామ-
ధరాతలమున గుహునివలె పత్ర-తల్ప మొనర్చితినా శ్రీత్యాగరాజుపై॥

౧౨౩. కిరణావళి—దేశాది

పల్లవి

ఏటి యోచనలు జేసేవురా-ఎదురు బల్కువా రెవరు లేరురా॥ ఏ॥

అనుపల్లవి

నోటి మాట జారనీక రామురా-కోటి వేల్పులలో మేటైన నీ॥ ఏ॥

చరణము

మెండు శూరులలో వెనక తియ్యవని-రెండు మాటలాడే వాడు గాడని-
అండకోట్లు పాలించే వాడని-చండమాను లాడ త్యాగరాజనుత ॥ ఏ॥

౧౨౪. కల్యాణవసంత—రూపక

పల్లవి

నాద లోలుడై బ్రహ్మా-నంద మందవే మనసా ॥ నా॥

అనుపల్లవి

స్వాదు ఫలప్రద సప్త-స్వర రాగ నిచయ సహిత॥ నా॥

చరణము

హరి హరాత్మ భూసుర పతి-శరజన్మ గణేశాది-
వర మాను లుపాశించిరే-ధర త్యాగరాజ వినుత ॥ నా॥

౧౨౫. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

చేతులార శృంగారము-జేసి జూతును శ్రీరాము ॥ చే॥

అనుపల్లవి

సేతుబంధన సురపతి సర-సీరుహ భవాదులు పొగడ నా॥ చే॥

చరణములు

మెరుగు బంగారందెలు బెట్టి-మేటియౌ సరిగ వల్వలు గట్టి-
సురతరు సుమములు శిరనిండ జుట్టి-సుందరమగు మోమున ముద్దుబెట్టి॥
మొలను కుందనపు గజ్జలు గూర్చి-ముద్దుగా నుదుట తిలకము దీర్చి-
అలకలపై రావిరాకయు జార్చి-అందమైన నిన్నురమున జేర్చి ॥ చే॥
ఆణి ముత్యాల కొండె వేసి-హావుసుగా పరిమళ గంధము బూశి-
వాణి సురటిచే విసరగ వాశి-వాశియనుమ త్యాగరాజనుతాన్నిరోశి ॥

౧౨౬. కల్యాణవసంత—రూపక

పల్లవి

కనులు తాకని పరకాంతల మనసేటులో రామ ॥ క ॥

అనుపల్లవి

ననబోణులపై నేరమన నోరేమి రామ ॥ క ॥

చరణములు

ఘోర భూత పతిని జూచి-దారుకారణ్య సతులు-
మేర మీరి భువిని యప-దూరు కల్గ జేసిరే ॥ క ॥
మనమోహ నానంద-మద చకోర నయన-
కుందరదన చంద్ర వదన-సుందరాంగ త్యాగరాజ వినుత ॥ క ॥

౧౨౭. ఖరహరప్రియ—త్రిపుట

పల్లవి

పక్కల నిలుబడి గొలిచే ముచ్చట బాగ దెల్ప రాద ॥ ప ॥

అనుపల్లవి

చుక్కల రాయని గేరు మోముగల-
సుదతి సీతమ్మ సౌమిత్రి రామునికిరు ॥ ప ॥

చరణము

తనువుచే వందన మొనరించుచున్నారా-
చనవున నామకీర్తన సేయుచున్నారా-
మనసునదలచి మైమరచియున్నారా-
నెనరుంచి త్యాగరాజునితో హరిహరికిరు ॥ ప ॥

౧౨౮. ఖరహరప్రియ—మధ్యాది

పల్లవి

రామ నీ యెడ ప్రేమరహితులకు-నామరుచి దెలుసునా ఓసీతా ॥

అనుపల్లవి

కామిని వేసధారికి సాధ్వి నడత-లేమైన దెలుసునా రీతి సీతా॥ రా॥

చరణము

తన సౌఖ్యము తా నెరుగక నొరులకు-తగు బోధన సుఖమా-
ఘనమగు పులి గోరూపమైతే త్యాగరాజనుత శిశువు పాల్గు కల్గున ॥

౧౨౯. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

చక్కని రాజ మార్గము యుండగ-సందుల దూరనేల ఓమనసా ॥

అనుపల్లవి

చిక్కని పాలు మీగడ యుండగ-ఛీయను గంగా సాగర మేల ॥ చ ॥

చరణము

కంటికి సుందరతరమగు రూపమే ము-
క్కంటి నోట చెలగే నామమే త్యాగరా-
జింటనే బాగ నెలకొన్నాదిదైవమే యిటు-
వంటి శ్రీసాకేతరాముని భక్త్యనే ॥ చ ॥

౧౩౦. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

నడచి నడచి జూచే రయోధ్యా నగరము గానరే ॥ న ॥

అనుపల్లవి

పుడమి సుత సహాయుడై చెలంగే-
పూర్ణుని ఆత్మారాముని గూడి యాడ ॥ న ॥

చరణము

అష్టకన్నులు గూర్చి తెరిచి సూత్రము-బట్టి వెలికి వేసధారులై-
పుట్టుచావులేని తావు తెలియక-పాగడేరు త్యాగరాజ వినుతుని ॥ న ॥

౧౩౧. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

విడము సేయవే నన్ను-విడనాడకవే ॥ వి ॥

అనుపల్లవి

పుడమి తనయ చేతి మంచి-మడుపులంచు దలచి దలచి ॥ వి ॥

చరణము

రాజమాన్యుడు సౌమిత్రి-రతనతమ్మ వడిగా బట్టి-
తేజరిల్ల దలచినాడు దేవదేవ-
జాజి కాయలు యాలకును-జాపత్రి వక్కలాకులు-
రాజరాజ వర త్యాగ-రాజు ప్రేమతో యొసగే ॥ వి ॥

౧౩౨. ఖరహరప్రియ—రూపక

పల్లవి

రామ నీ సమాన మెవరు-రఘువంశోద్ధారక ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

భామా మరువంపు మొలక-భక్తియను పంజరపు చిలుక ॥ రా ॥

చరణము

పలుకు పలుకులకు తేనె-లొలుకుమాటలాడు సోద-
రులు గల హరి త్యాగరాజ-కులవిభూష మృదు-సుభాష ॥ రా ॥

౧౩౩. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

చిత్ర రత్నమయ శేష తల్పమందు ॥ చి ॥

అనుపల్లవి

సీతాపతియు దీని యూచే సౌమిత్రి భాగ్యమే భాగ్యమా మనసా॥

చరణము

బాగుగ వింత రాగముల నాలాపము-చేయగ మేను పులకరించగ-
త్యాగరాజనుతుడగు శ్రీరాముని-తత్త్వార్థములను జూచే సౌమిత్రి॥ చి ॥

౧౩౪. ఖరహరప్రియ—రూపక

పల్లవి

రఘువీర రణధీర రారా రాజకుమార ॥ ర ॥

అనుపల్లవి

భృగుసూను మదవిదార-బృందారకాధార ॥ ర ॥

చరణము

రావణఘట కర్ణాద్య సు-రాంతక ఖరముర విదార-
స్థావర జంగమ విహార-త్యాగరాజ హృచ్చార ॥ ర ॥

౧౩౫. ఖరహరప్రియ—ఆది

పల్లవి

ఎవరని నిర్ణయించిరిరా ని-న్నెట్లారాధించిరిరా నరవర ॥ ఎ ॥

అనుపల్లవి

శివుడనో మాధవుడనో-కమలభవుడనో పరబ్రహ్మమనో ని ॥

చరణము

శివమంత్రమునకు మాజీవము మా-ధవ మంత్రమునకు రాజీవము దీని-
వివరము తెలిసిన ఘనులకు ముక్తి-ద-వితరణగుణ త్యాగరాజ వినుత ॥

౧౩౬. శ్రీ—దేశాది

పల్లవి

నామ కుసుమములచే పూజించే-నరజన్మమే జన్మము మనసా॥ నా॥

అనుపల్లవి

శ్రీమన్మానసా కనక పీఠమున-చెలగ జేసుకొని వరశివరామ॥ నా॥

చరణము

నాద స్వరమను వర-నవరత్నపు వేదికపై సకల లీలా వి-
నోదునిపరమాత్ముని శ్రీరాముని-పాదములను త్యాగరాజహృద్భూషణుని॥

౧౩౭. మధ్యమావతి—ఆది

పల్లవి

ఎవరిచ్చిరిరా ఆశరచాపము-నీ కినకులాబ్ధి చంద్ర॥ ఎ॥

అనుపల్లవి

అవతరించు వేళ యుండెనో లే-క వని కేగి యార్జించితివో శ్రీరామ నీ॥

చరణము

ఒకకేసిన పది నూరై వెయ్యై-చకపకలాడి శత్రుల నణచేనట-
వికలును కాకుని బ్రోవ త్రిమూర్తులు-వెనుక తీసినారట-
సకల నదీపతికై-ద్రుమకుల్యల-సంహరించెనట-
ప్రకట కీర్తి కల్గిన కోదండ-పాణి శ్రీత్యాగరాజ వినుత నీ॥ ఎ॥

౧౩౮. శ్రీ—ఆది.

పల్లవి

ఎందరో మహానుభావు-లందరికి వందనము ॥ ఎం॥

అనుపల్లవి

చందురు వర్ణుని యంద-చందమును హృదయార-
విందమున జూచి బ్రహ్మానంద మనుభవించువా ॥ ఎం॥

చరణములు

సామగానలోల మనసిజలావణ్య-ధన్యమూర్ధన్యు ॥ లెం ॥
మానస వనచర వర సంచారము సలిపి మూర్తి బాగుగ పొడగనే వా॥
పరగున పాదములకు స్వాంతమను-సరోజమును సమర్పణము సేయువా॥
పతితపావను డనే పరాత్పరుని గురించి-పరమార్థమగు నిజమా-
ర్గముతోను బాడుచును సల్లాపముతో స్వరలయాది రాగములు తెలి
యువా ॥ రెం ॥

హరిగుణ మణిమయ-సరములు గళమున-శోభిల్లు భక్తకోటు లిలలో-
తెలివితో చెలిమితో కరుణ కల్గి జగమెల్లను సుధా దృష్టిచే బ్రోచు వా ॥
హొయలుమీర నడలు కల్గు సరసుని సదా కనుల జూచుచును పులక శ-
రీరులై యానందపయోధి నిమగ్నులై ముదంబునను యశము గల వా॥
పరమ భాగవత మౌనివర శశి విభాకర సనక సనందనా-
దిగీశ సుర కింపురుష కనకకశిపు సుత నారద తుంబురు-
పవనసూను బాలచంద్ర ధరశుక సరోజభవ భూసురవరులు-
పరమపావనులు ఘనులు శాశ్వతులు కమలభవ సుఖము సదాను
భవులు గాక ॥ ఎం ॥

నీ మేను నామ వైభవంబులను నీ పరాక్రమ ధై-
ర్యముల శాంత మానసము నీవులను వచన సత్యమున రఘువర నీయెడ-
సద్భక్తియు జనించకను దుర్మతములను కల్ల జేసినట్టి నీ మది-
నెరింగి సంతసంబునను గుణ భజనా నంద కీర్తనము సేయు వా ॥ రెం ॥
భాగవత రామాయణ గీతాది శ్రుతి శాస్త్ర పురాణపు-
మర్మములన్ శివాది షణ్మతముల గూఢములన్ ముప్పదిముక్కో-
టి సురాంతరంగముల భావంబుల నెరిగి భావ రాగ లయాది సౌఖ్య-
ముచే చిరాయువుల్ కలిగి నిరవధి సుఖాత్ములై త్యాగరాజాప్తులైనవా॥
ప్రేమపూరి కొన్న వేళ-నామము దలచేవారు-
రామభక్తుడైన త్యాగ-రాజనుతుని నిజదాసులైన వా ॥ రెం ॥

౧౩౯. శ్రీ—ఆది

పల్లవి

యుక్తము గాదు నను రక్షించక-యుండేది రామ ॥ యు ॥

అనుపల్లవి

భక్తవత్సల పతితపావన త్రి-శక్తులు కల్గిన దేవుడు నీవై ॥ యు ॥

చరణములు

తొలి దుష్కృతముల నణచే నీ బిరు-దులను ఝుడుసుకొనెనో-
తెలిసి తెలియని నీ దాసుల బ్రోవ-దేవ దయ తారాననెనో-
పలికి బొంకడను నీ కీర్తియు నే-బాగ లేదు యనెనో మును-
వెలసిన భక్తులకే నీ శక్తియు-శెలవై పాయెనో దెలుపుము ॥ యు ॥
వద్దయుండు జనకాత్మజ బల్క-వద్దనెనో లేక-
నిద్దులజితు డతికోపముతోడను-నీకేల యనెనో-
ముద్దు భరతు డానంద భాష్ప-ముల కనుల నించెనో-
పద్దున పవనసుతుడు వద్దని నీ-పదము పట్టుకొనెనో దెలుపుము॥ యు ॥
చల్లని నీభక్తియు లేదని విధి-కల్లలాడుకొనెనో నా-
వల్ల గాదని పల్క చెలి చిక్కిలి-వార్తలాడుకొనెనో-
ఉల్లమునను శ్రీత్యాగరాజు ని-న్నుంచుకొన మరచెనో-
చెల్లైలైన ధర్మసంవర్ధని-చేరబోకుమనెనో దెలుపుము ॥ యు ॥

౧౪౦. మాళవశ్రీ—ఆది

పల్లవి

ఎన్నాళ్లు తిరిగేది యెన్నాళ్లు ॥ ఎ ॥

అనుపల్లవి

ఎన్నరాని దేహాలెత్తి ఈ సంసార గహనమందు-
పన్నగ చోరుల రీతి పరులను యేగించుచును ॥ ఎ ॥

చరణములు

రేపటి కూటికి లేదని-రేయి పగలు వెసనమొంది-
శ్రీపతి పూజల మరచి-జేసినట్టి వారివలె నే ॥ ఎ ॥
ఉప్పు కర్పూరము వరకు-ఉంచవృత్తిచే చార్జించి-
మెప్పులకు పొట్టనింపి-మేమే పెద్దల మనుచు ॥ ఎ ॥

శ్రమను కొని యిరుగు పొరుగు-భక్షింప రమ్మని పిలువ-
అమరుచుకొ పూజ జపము-ఆసాయము జేతుమనుచు ॥ ౨ ॥
నాయందు యుండే తప్పులు-నాడే తెలుసు కొంటివిగాని-
మాయ విడువక మహాను-భావ త్యాగరాజ వినుత ॥ ౨ ॥

గ౪౧. మధ్యమావతి—చాపు

పల్లవి

నళినలోచన నిన్ను గాక నన్యులనమ్మి-నరజన్మ మీడేరునా ॥ న ॥

అనుపల్లవి

జలజాప్త కులభూషణ సుభాషణ స-జ్జనపోషణ జనకసుతా రమణ ॥

చరణములు

కొంగవంటిధ్యానము జేసితే తన-కోరిక కొనసాగునా-
దొంగమగని భక్తి మీర నమ్మితే మంచి-దోవ జూప నేర్చునా-
గంగలోని యోడను నమ్మి భవ-సాగరము దాటవచ్చునా-
నంగనాచుల శరణన్నందుచేత య-నంగుడు జ్ఞానోపదేశము జేసునా ॥
పరమవంధ్యకు పాలు పెరుగు బోసితే చంటి-పాలు కలుగనేర్చునా-
నెరి ధనములు దాయాదుల కిచ్చితే-నెనరు మాట కలుగునా-
ఎరువు వేసి ఊసర భూమి వి త్తితే-యే మైన ఫలియించునా-
వరమైన పేరు కలుగు గంగరావికి-వందన మొనరించితే బ్రోవ నేర్చునా ॥
సొగసైన బూరుగులను బెంచితే-సురస ఫలము లిచ్చునా-
భాగ్యముగల తిరుమంజన విభవము-పరిచారకుల కొదుగునా-
రాగ లోభములతో తపము జేసితే ప-రగతి కలుగ నేర్చునా-
త్యాగరాజ సన్నుత సద్గుణ స-త్యస్వరూప నిర్వికార పరాత్పర ॥ న ॥

గ౪౨. మధ్యమావతి—రూపక

పల్లవి

అలకలల్ల లాడగ గని-యా రాముని యెటు పొంగెనో ॥ అ ॥

అనుపల్లవి

చెలువు మీరగను మారీ-చుల మద మణచే వేళ ॥ అ ॥

చరణము

ముని కను సైగ దెలిసి శివ-ధనువును విరిచే సమయ-
మున త్యాగరాజ వినుతుని మోమున రంజిల్లు ॥ అ ॥

౧౪౩. మధ్యామావతి—మధ్యాది

పల్లవి

రామకథా సుధారసపాన మొక-రాజ్యము జేసునే ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

భామామణి జానకి సౌమిత్రి-భరతాదులతో భూమి నెలయు సీతా॥

చరణము

ధర్మాద్యఖిల ఫలదమే మనసా-ధైర్యానంద సౌఖ్య నికేతనమే-
కర్మబంధ జ్వలనాబ్ధి నామమే కలిహరమే త్యాగరాజ వినుతుడగు ॥

౧౪౪. మధ్యమావతి—ఆది

పల్లవి

రామా సమయము బ్రోవరా నాపాలి దైవమా ॥ రా ॥

అనుపల్లవి

రామదనుజగణ భీమనవఘన-శ్యామ సంతతము నామ కీర్తనము-
యామరకను యతి నేమముజే-సే మహాత్ములకు కామితఫలద ॥

చరణములు

దాంత సంరక్షణాగమాంత చరభాగవదాంత రంగారశ్రీ-
కాంత కమనీయ గుణాంత కాంతక హితాంత రహిత ముని-
చింతనియ్య వేదాంత వేద్య సామంత రాజనుత-
యాంతభాంత నిశాంత సుకరుణాస్వాంత నీకిది ॥ రా ॥
బృందారకాది ముని బృందార్చిత పాదారవింద సద్భక్త జీవా-
నంద కర సూర్యకుల చందనారిహర నందకాయుధ స-
నందనాదినుత కుందరదన వర మందరధర గో-
విందముకుంద సందేహము నీకెందుకు నాపై ॥ రా ॥
ఈజగతిని నీ వవ్యాజ కరుణామూర్తివని పూజజేసితి గజ-
రాజరక్షక త్యాగరాజవందిత ఇభరాజవందన ఫణి-
రాజశయన వినరా జగత్పతే భూజానాయక-
రాజిత మకుట ధరాజ సన్నుత సురాజ యిపుడే ॥ రా ॥